

calura 12 — 20; solutus tamen absorbitur, si opus est, leni calore adprando. Alcohol extracti per chartam per chartam semper, ut repetita vice, addatur.

3. Digestio frigida optime in apparatus hermetice instituitur; calida autem, in cucurbita vitrea finita simplicitate, et digestio dimidium tantummodo implet.

4. Digestione peracta, solutio alcoholica in residuo non soluta remanens leni pressione per pannum filicem elicitur, et solutiones commixtae per chartam bibulam filtrantur.

5. Sarcocolla tractata in lignis prode claudis, leni calore absorbitur.

MATERIA PHARMACEUTICA

4. Corpora pinguis non volatilia, in vase idoneo, leni calore vaporis liquato, stampantur, et tunc in cucurbita vitrea calida, leni calore, absorbitur. Aquam spiritibus remanentibus additur.

2. Substantia Aquam spiritibus remanentibus additur.

3. Quibusdam materiae Pharmaceuticae, leni calore, absorbitur, et tunc in cucurbita vitrea calida, leni calore, absorbitur.

PARS PRIMA

MATERIA PHARMACEUTICA

PARS PRIMA.

MATERIA PHARMACEUTICA.

ABSINTHIUM, Herba cum summitatibus.

Artemisia absinthium L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis, herbacea, vix indigena, sed in hortis frequenter culta.

Herba, foliis decompositis utrinque cano-sericeis, inferioribus bipinnatifidis, summis pinnatifidis indivisisque, florum capitulis subglobosis, secundis, nutantibus, in racemos foliatis paniculatos dispositis. Folia æque ac flores, sub efflorescentiæ initio colligendi, odoris gravis, aromatici, saporis intense amari, acris.

Ne confundas cum *Artemisia vulgari* L., cujus folia superne saturate viridia, subtus albo-tomentosa et minore amaritæ prædita.

SUB-ACETAS CUPRI.

ACETAS BICUPRICUS.

Cuprum subaceticum. Ærugo. Viride æris.

Prostat in panibus vel glebis compactis, opacis, tactu asperis, e viridi cærulescentibus, saporis ingrate metallici. In aqua partim, in acido acetico plane solvitur. Caute serva.

ACETAS PLUMBI VENALIS.

ACETAS PLUMBICUS.

Saccharum vel sal Saturni s. Plumbi.

Sal crystallos exhibens minutas, albas, prismaticas, cohærentes, subdiaphanas, nitentes, saporis primum dulcis, dein styptico-metallici, æris contactu superficie subfatiscentes, in aquæ partibus binis solubiles. Servetur in vasis clausis.

Depuretur encheiresi in altera parte Codicis dicta.

ACETUM.

Liquor limpidus, modo coloris expers, modo flavescens, modo ruber, odoris et saporis excitantis grate acidi, et tantæ aciditatis ut viginti partes ad partem unam carbonatis sodæ exsiccati neutralisandam sufficiant.

Detegitur adulteratio aceti cum acido sulphurico, præcipitatione acetatis plumbi, sedimento in acido nitrico diluto haud solubili; accuratius vero si acetum, admixto saccharo et evaporatione in balneo aquæ ad syrupi consistentiam reductum, colorem fusco-nigrescentem assumat. Dignoscitur inquinatio cum acido chlorhydrico, si in aceto destillato, solutio nitratis argenti sedimentum dejicit album, in liquore ammoniæ causticæ solubile; cum acido tartarico, si acetum, potassa neutralisatum, ope chlorureti calcis præcipitatur. Acrimonia spuria, digestionem vegetabilium acrium effecta, post saturationem cum potassa aut soda, gustu facile dignoscitur. Metalla noxia, aqua hydro-sulphurata et ferro-cyanureto potassæ explorantur. Aceti sedecima pars destillatione abrepta et cum potassa supersaturata, igni admota, fuscum colorem, quo Aldehydum agnoscitur, ne recipiat, nec major alcoholis quantitas ipsi sit immixta.

Acetum vini gallicum aliis præferendum est. Cum chlorureto baryi non nisi præcipitatum tartratis barytæ, acido nitrico solubile, edat.

Vibriones in aceto orti calore 90—100°C. necantur, et ne denuo appareant, asservetur in vasis repletis probe clausis, loco frigido.

ACIDUM ARSENIOSUM.

Arsenicum oxydatum album. Arsenicum album sublimatum.

Massa compacta, valde gravis, alba aut subflavescens, fragilis, in fractura conchoïdea nitens, saporis leviter acris; prunis inspersa, fumi albi ad instar ex toto avolans et alliaceum spargens odorem. In aqua frigida ægre, sed in aquæ fervidæ partibus decem, agitationis ope, solvitur. Cautissime serva.

ACIDUM CHLORHYDRICUM VENALE.

Acidum muriaticum crudum.

Sit incolor aut flavescens, in aëre fumans, ponderis specifici 1,16 usque ad 1,18 (20-22°).

Inquinatur ut plurimum chlorureto ferri, acido sulphurico, acido sulphuroso, etc.; qua de causa ad usum internum adhiberi nequit. Depuretur encheiresi in altera Codicis parte dicta.

ACIDUM NITRICUM VENALE s. CRUDUM.

Liquor peracidus, ponderis specifici 1,34 (36°), in aëre plus minusve fumans, coloris ut plurimum flavescentis ex acidi nitrosi vel ferri, quandoque etiam chlori præsentiâ, orti.

Pro usu interno nonnisi depuratum adhibeatur. Vide secundam Codicis partem.

ACIDUM SULPHURICUM VENALE.

Liquor acidus, maxime corrosivus, incolor aut vix fucescens, olei spissitudine, cum aqua valde incalescens.

Sit ponderis specifici 1,84, vel gradus areometrici 66°. Quoad inquinaciones, vide secundam Codicis partem.

Ad usum internum nonnisi depuratum adhibeatur.

Servetur in vase vitreo probe clauso.

ACIDUM TARTARICUM VENALE.

Crystalli variæ formæ, ut plurimum tamen prismaticæ, albæ, subpellucidæ, saporis peracidi, in aquæ partibus duabus et in alcoholis partibus tribus calore 45° C., solubiles.

Sit liberum ab acido sulphurico, quo humescens redditur, nec non a ni-
mia tartratis calcis copia, quæ præcipitatur si carbonate ammonico super-
saturatum fuerit.

ACONITUM, Herba.

Aconitum napellus L.; *Aconitum vulgare* Dec. (Polyandria Trigynia L.;
fam. Ranunculacæ). Planta perennis in locis nemorosis sponte crescens,
sed in Belgio rara et sæpius in hortis culta.

Folia digitato-palmata ad petiolum usque ter ad quinque partita, laciniata
et acuminata, glabra, superne læte viridia et nitida, subtus pallidiora,
saporis intense acris. Flores in racemum densum simplicem dispositi,
breviter pedicellati, violaceo-cærulei, galeati, galea semi-circulari humili,
rostro brevissimo, recto, obtuso.

Folia colligantur e planta propediem florifera. Pulvis in vasis luci imper-
viis et probe clausis servetur, nec ultra annum asservandus.

Ne confundas cum foliis Delphinii intermedii aut montani, minus pro-
funde partitis et subtus pilosis; neque cum Aconito neomontano Willd,
cujus flores in racemum laxum subramosum dispositi, galea altior ovata;
nec cum Aconito variegato L., cujus flores in racemum paniculatum ordi-
nati sunt.

AGARICUS ALBUS.

Boletus laricis L. et Jacq. (Cryptogamia L.; fam. Fungi), in truncis annosis Pini laricis in Europa australi obvius.

Fungus recens semi-orbicularis sed polymorphus, pileo suberoso-carnoso zonato, poris lutescentibus. Siccatus et epidermide liberatus sistit massam levem, tenacem, friabilem, spongiosam, coloris albi in flavum vergentis, saporis primum subdulcis, dein amaricantis acris.

AGARICUS PRÆPARATUS.

Agaricus Quernus s. *chirurgicorum*.

Boletus igniarius L. et Pers.; *Bol. unguatus*, Bull., in caudicibus betularum, quereuum, tiliarum et fagorum nascens.

Hic fungus cum præcedenti forma convenit. Præparatus prostat decoratus et maceratione in aqua et mallei ictibus in lamellas tenues redactus. Ne sit nitro imprægnatus.

ALCANNA, Radix.

Achusa tinctoria L.; *Alcanna tinctoria* Tausch. (Pentandria Monogynia L.; fam. Borraginæ). Planta perennis Barbariæ et Hispaniæ, in Gallia culta.

Radix siccata cylindrico-fusiformis, subramosa, calami scriptorii crassitudine, longitudinaliter rugosa, epidermide nigrescente, cortice sanguineo, ligno crasso pallidiore, pigmento rubro in oleis pinguibus solubili, prædita.

ALCOHOL.

Spiritus vini simplex.

Sit liquor limpidus, decolor, volatilis, odoris et saporis proprii grate spirituosus, aqua levior, et oleo plus minusve fœtido plane expers, quod, guttis aliquot in aquam fervidam instillatis, odore ac sapore dignoscitur. Ne residuum evaporatione relinquat.

ALLIUM, Bulbus.

Allium sativum L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Liliacæ), planta perennis apud nos inter olera culta.

Bulbus subrotundus ex bulbulis plurimis constans membrana alba chartacea junctis, incurvis, acutis, hinc planis, inde convexis, odoris proprii, graveolentis, saporis subdulcis et acris.

ALOE.

Aloë lucida s. *Soccotrina*.

Succus gummo-resinosus *Aloes spicatae* Thunb. (Hexandria Monogynia L.; fam. Asphodeleæ), et forsitan aliarum Aloes specierum, in Africa australi crescentium, ex foliis vulneratis vel sponte effluens, vel expressus et inspissatus.

Aloë soccotrina frusta formans irregularia, splendentia, e croceo fusca, margine subpellucida, friabilia, in pulverem pallide luteum terenda, odoris et saporis peramari, nauseosi, subaromatici, in spiritu vini ex toto, in aqua quoad maximam partem solubilia.

A promontorio Bonæ Spei Aloes species advehitur soccotrinæ maxime affinis, at minus pellucida, odoris minus grati aromatici, Capensis dicta.

Pro Veterinariis reservantur Aloë hepatica et Aloë barbadensis, quæ massam sistunt opacam, subfuscam vel bruneam, ad margines non pellucidam. Omnium maxime impura est Aloë caballina.

ALTHÆA, Radix, folia, flores.

Althea officinalis L. (Monadelphia Polyandria L.; fam. Malvaceæ). Planta perennis quæ tum in hortis colitur, tum sponte in Belgio crescit.

Radix e planta annosiore colligenda, cylindrico-ramosa, epidermide tenui grisea tecta, intus alba; siccata et decorticata in segmentis prostat albis, digitum calamumve crassis, parum tenacibus, fragilibus, odoris nullius, saporis mucilaginosi, subamaricantis.

Herba sub efflorescentiam colligenda et siccanda, foliis petiolatis alternis, subcordato-ovatis, sublobatis, inæqualiter dentatis, tomentosis, coloris cinereo-viridescens, odoris fere nullius, saporis mucilaginosi.

Flores pallide incarnati, pæne inodori et insipidi.

ALUMEN VENALE s. CRUDUM.

SULPHAS ALUMINICO-KALICUS CUM AQUA.

Supersulphas aluminæ et potassæ.

Sal in frustis crystallinis octaedricis, decoloribus, subpellucidis, in aëre paulum fatiscens, saporis subdulcis dein styptici, in aquæ frigidæ sedecim partibus et in aquæ fervidæ una circiter parte solubile, in igne ad massam albam spongiosam tumescens, quam in officinis Alumen ustum vocant.

Cave ne sit nimia quantitate ferri inquinatum. Cum potassa caustica tritum, additis aliquot aquæ guttis, ammoniam non emittat.

AMBRA GRISEA.

Invenitur innatans aut ad littora Indiæ orientalis, Africae, Americae meridionalis, etc., et concrementum in *Physetere macrocephalo* L. formatum esse creditur.

Ambra grisea frusta refert variæ magnitudinis, ceræ consistentiæ, tactu pinguiso-resinosa, e nigro cinerea, maculis et striis albicantibus aut flavescens conspersa, fracturæ granosæ, aqua leviora, leni calore liquescentia, odoris pergrati. In æthere sulphurico fere omnis, in spiritu vini tantum ex parte solvitur. Servetur in vitris clausis.

AMOMI BACCÆ.

Piper Jamaïcense, Pimenta.

Myrtus Pimenta L. (*Icosandria Monogynia* L.; fam. Myrtinæ), arbor Indiæ occidentalis.

Baccæ immaturæ et siccatæ magnitudinis piperis nigri, vel paulum majores, globosæ, duræ, subrugosæ, umbilicatæ, e fusco nigrae, biloculares, seminibus subrotundis, compressis, fuscis, nitidis, odoris aromatici grati, saporis partim caryophyllorum, partim nucis moschatæ. Maturæ multum aromatis perdidere.

AMMONIACUM GUMMI.

Dorema armeniacum Don; *Ferula orientalis* L. (*Pentandria Digynia* L.; fam. Umbelliferae). Planta Africae orientalis, Persiæ, etc.

Gummi-resina aut ex granis variæ magnitudinis, albo-flavescentibus, intus albidis, subnitidis, opacis, ut plurimum inter se conglutinatis (Amm. in granis), vel ex substantia flavescente seu rufescente cum granis subru-
fis intermixta, constans (Amm. in massis), tenax, frigore dura, inter digitos parce mollescens, odoris proprii ingrati, saporis amaro-nauseosi, subacris.

Ammoniacum eligatur potissimum in granis, vel in glebis, quibus copiosa grana albo-flavescentia intermixta sunt. Tempestate gelida redigatur in pulverem, ab adhærentibus quisquiliis ope cribri setacei secernendum.

AMYGDALUS, Fructus.

Amygdalus communis L. (*Icosandria Monogynia* L. fam.; Rosaceæ). Arbor in Oriente et Africa boreali sponte crescens et in Europa meridionali culta.

Amygdalæ dulces nuclei sunt ovati, hinc illinc compressi, acutiusculi, epidermide tenui, subscabra, coloris e rubro fusci tectæ, odoris fere nullius, saporis grati, oleoso-mucilaginei.

Amygdalæ amaræ conveniunt cum dulcibus excepto sapore, qui in hisce amarus, propter Amygdalinam quam continent; humectatæ odorem Laurocerasi spargunt.

Sint recentes, siccæ, fragiles, torosæ, non rancidæ, nec maculis flavis, intus conspicuis, notatæ.

AMYGDALUS PERSICA, Flores.

Amygdalus Persica L.; *Persica vulgaris* Mill. (Icosandria Monogynia L.; fam. Rosaceæ). Arbor Orientis apud nos culta.

Flores laterales, sessiles, solitarii, læte violaceo-rubri, odoris levis grate aromatici, saporis amaro-amygdalini, ante anthesin colligendi celeriterque siccandi.

AMYLUM MARANTÆ s. ARROW-ROOT.

E tuberibus *Marantæ arundinaceæ* L.; *Marantæ indicæ* Rosc. (Monandria Monogynia L.; Cannaceæ R. Brown), et aliarum Marantæ specierum, plantarum perennium Indiæ orientalis et occidentalis, præsertim Jamaïcæ, paratur.

Sit pulvis albissimus, subtilissimus, inodorus, insipidus, ex granulis plus minusve angulosis et nitentibus constans. In aqua fervida solvitur, gelatinam edens inodoram, fere pellucidam, quam iodum colore cœruleo tingit.

Ne sit amylo Solani tuberosi adulteratum, quod detegendum forma spheroidæ granulorum et, si opus est, odore quasi herbaceo, siliquis Phaseoli recentibus persimili, quem fæcula spargit si cum æquali parte acidi chlorhydrici concentrati misceatur et dein aqua diluatur.

AMYLUM s. FÆCULA SOLANI TUBEROSI.

E tuberibus *Solani tuberosi* L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solaneæ), plantæ notissimæ ex America meridionali ortæ, elicitur.

Pulvis albissimus, insipidus, inodorus, globulis microscopicis forma et volumine majori a globulis amyli Tritici discrepantibus, constans. Proprietatibus chemicis vide Amylum Tritici.

AMYLUM TRITICI.

E farina seminum *Tritici hyberni* et *Tritici turgidi* L. (Triandria digynia L.; fam. Gramineæ), relicto principio glutinoso, aqua frigida clota, obtinetur.

Pulvis subtilissimus, albus, odoris et saporis proprii, ex globulis minutissimis, subrotundis constans. Nec aqua frigida, nec alcoholē solvitur; cum aqua calida vero in gelatinam abit glutinantem, diaphanam, refrigeratione spissam, quæ, addito iodo, colorem cæruleum assumit.

Sit siccum, albissimum, nec combustum substantias minerales relinquat.

ANGELICA, Radix.

Angelica archangelica L.; *Angelica officinalis* Hoffm. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ). Planta biennis Europæ præsertim borealis, in hortis culta.

Radix (Rhizoma) fusiformis, pollicem et ultra crassa, rugosa, radicellis instructa numerosis, longis, implicatis, superne calamum scriptorium circiter crassis, extus nigro-fuscis, intus albidis, odoris fortis proprii, grate aromatici, saporis primum aromatici et dulcis, dein subacris et amaricantis. Longitudinaliter secta in canalibus exiguis flavam prodit gummi-resinam. Servetur in vasis clausis.

Ne substituatur radix Angelicæ sylvestris L., odoris et saporis debilioris.

ANGUSTURA, Cortex.

Bonplandia trifoliata Willd.; *Angustura cusparia* Roem et Schult. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rutaceæ). Arbor Americæ meridionalis.

Cortex in frustis planiusculis aut convexis, 4 ad 5 millim. crassis, 5 ad 12 centim. longis, 4 ad 5 centim. latis, extus epidermide cinereo-albida, rugis minutis aspera, superficie interna e flavo fusca, lævi, fractura splendente et resinosa, nunquam fibrosa, odoris proprii, aromatici, subnauseosi, saporis subaromatici, subacris, intense amari.

Infusum aut decoctum refrigeratione clarefactum, affuso sulphate ferroso soluto, sedimentum e luteo album, præbet.

Ne substituatur cortex spurius seu Strychni Nucis vomicæ, summe lethalis, externe cinereus, verrucis albis et maculis rubiginosis notatus, interne nigrescens, fractura cinereo-alba, saporis intensissime amari, nauseosi, haud aromatici; cujus infusum, solutione sulphatis ferrosi instillata, ab initio colore virescente tingitur, dein sedimentum nigrum demittit. Gut-tula acidi nitrici, faciei internæ corticis spurii apposita, maculam rubram, Brucinæ sive Brucii indicium, producit.

ANISUM STELLATUM, Semen.

Illicium anisatum L. (Polyandria Polygynia L.; fam. Magnoliaceæ), arbor Asiæ orientalis et insularum Philippinarum.

Capsulæ sejuges octojugesve, in stellæ formam dispositæ, compressiusculæ, coriaceæ, extus rugosæ, intus lævigatæ, ex fulvo fuscae vel ferrugineæ, uniloculares, margine superiore dehiscentes, semina includentes ovata, leniter compressa, utrinque obtusa, fusca, nitida, odoris aromatici grati, saporis subdulcis, anisati.

ANISUM VULGARE, Semen.

Pimpinella anisum L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ), planta annua orientalis, in Europa culta.

Semina parva, ovata vel subglobosa, longitudinaliter striata, pubescentia, viridia, odoris fragrantis, saporis subdulcis, aromatici.

AQUA.

Pro usu pharmaceutico sit limpida, insipida, odoris expers, nec quiete, nec lucis influxu turbetur.

ARGENTUM FOLIATUM.

Argentum in laminas tenuissimas redactum; in acido nitrico 36° plane solvatur et solutum cum ammonia liquida colorem non excitet cæruleum.

ARISTOLOCHIA, Radix.

Aristolochia rotunda L. (Diadelphia Hexandria L.; fam. Aristolochiæ). Planta perennis Europæ meridionalis.

Radix siccata, subglobosa, tuberosa, ponderosa, rugosa, dura, extus griseo-fusca, intus ex pallido flava, subporosa, odoris nauseosi, saporis ingrate amari, aromatici.

Hodie solummodo a veterinariis præscribitur.

ARMORACIA, Radix.

Cochlearia armoracia L. (Tetradynamia Siliculosa, L.; fam. Cruciferæ). Planta perennis, indigena.

Radix longa, fusiformis, pollicem circiter crassa, ramosa, nodulis aspersa subrotundis, externe subfusca et rugis transversis annulata, interne alba, succulento-carnosa, odoris, si recens, pungentis, acris, saporis similis.

ARNICA, Flores, Radix.

Arnica montana L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis, indigena.

Flores compositi, radiati, flavi, solitarii, erecti; flosculis radii longis,

angustis, ligulatis, flosculis disci tubulosis, quinquedentatis, omnibus infra papposis, odoris, præcipue dum teruntur, proprii, haud grati, aromatici, saporis subamari acris.

Radix (Rhizoma) simplex, teres, flexuosa, vix calamum scriptorium crassa, latere inferiori radiculis densis, longis, distantibus et filiformibus obsessa, rugosa, annulata, extus fusca, intus sordide alba, odoris aromatici, nauseosi, saporis acris, amari.

Ne confundatur cum radice Solidaginis Virgæ aureæ, valde simili, sed distincta rhizomate crassiori, griseo-fusco, et radiculis numerosioribus, ut plurimum tenuioribus.

ARTEMISIA, Radix, Herba florens.

Artemisia vulgaris L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis herbacea, indigena.

Radix (Rhizoma) subcylindrica, calamum scriptorium ad digitum crassa, fibris ramosis utrinque obsessa, longitudinaliter quodammodo rugosa, extrinsecus fusca, intus alba, odoris proprii haud grate aromatici, subdulcis, mucilaginosi, dein acris.

Folia sunt sessilia, lata, supra viridia, subtus albo-tomentosa, radicalia profunde pinnatifida, laciniis lanceolatis subdentatis, acutis, superiora subintegerrima, lineari-lanceolata. Flores ex racemis axillaribus et spiciformibus emergentes, parvuli, erecti, rubelli vel flavescentes, extus tomentosi.

Herba cum summitatibus florentibus colligenda celeriterque siccanda, odoris grate aromatici, saporis parvi, simul amariusculi, subacris.

ASA FOETIDA.

Ferula Asæ foetida L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ), plantæ perennis Persiæ, succus gummo-resinosus e radice sauciata effluens et aëris contactu in grumos tenaces mutatus.

Adfertur in glebis seu granis extus ochroleucis aut roseo-fuscis, intus albidis, plerumque inter se conglutinatis, interdum diaphanis, pingui ter nitentibus, frigore fragilibus, calore manuum facile emolliendis, odoris fœtidissimi, suballiacei, penetrantis, saporis acris, amaricantis. In alcohol ultra dimidia pars solvitur.

Præferenda Asa foetida in granis seu electa, quamplurimum continens fragmenta amygdaliformia. Pro veterinariis asservandæ sunt massæ fusco-nigrescentes, odoris debilis aut alieni, stipitibus aliisque quisquiliis inquinatæ.

Servetur in loco frigido, intra vasa clausa vel vesicas colligatas.

ASARUM EUROPÆUM, Radix, Folia.

Asarum Europæum L. (Dodecandria Monogynia L.; fam. Aristolochiæ).
Planta perennis, indigena.

Radix (Rhizoma) parva, repens, calamum corvinum circiter crassa, quadrigona, geniculata, fibrosa, fibrillis multis obsita, coloris extus cinereo-fusci, intus ex albo flavicantis, odoris gravis, subaromatici ad Valerianam accedentis, saporis ex amaro acris, nauseosi.

Folia petiolata, reniformia, integerrima, supra cum nitore obscure viridia.

ASPARAGUS, Radix, Turiones.

Asparagus officinalis L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Asparagineæ).
Planta perennis Europæ meridionalis, in Belgio copiose culta.

Radix seu potius caudex subterraneus, crassus, horizontalis, ramosus, inferne fibrillis numerosis, longis, carnosus, calamum scriptorium crassis, obsitus, recens albidus, succulentus, odoris fere nullius, saporis subdulciusculi. Ineunte vere ex radice emergunt turiones edules qui Asparagineam continent, sæpiusque quam radix adhibentur.

AURANTIA. Vide CITRUS AURANTIUM.

AURUM FOLIATUM.

Aurum in lamellas tenuissimas redactum; sit in acido nitrico plane insolubile.

AVENA, Semen.

Avena sativa L. (Triandria Monogynia L.; fam. Gramineæ). Planta annua notissima.

Semina excorticata, odoris farinosi mitis, in loco sicco, aëre libero, servanda.

AXUNGIA.

Adeps suillus.

Nonnisi bene elota adhibeatur. Servetur in vasis porcellaneis, loco frigido. Sit recens nec rancida.

BALSAMUM COPAIVAE.

Balsamum de Copaiãba. Oleo-resina Copaiãvæ.

Resina liquida, sponte stillans e sauciato cortice *Copaïferæ multijugæ* Mart. aliarumque *Copaïferæ* specierum (Decandria Monogynia L.; fam. Cæsalpineæ), arborum Indiæ occidentalis, Americæ meridionalis et præsertim Brasiliæ.

Balsamum pellucidum, pallide flavum, olei ricini consistentiæ, odoris pro-

prii, fragrantis, aromatico-balsamici, saporis primum oleosi, dein amari-
culi, subacris, ponderis specifici 0,950, in alcohole, æthere et oleis solubile.

Sit genuinum, nec Terebinthina, nec oleo pingui adulteratum. Terebin-
thina, balsamo ferro candenti instillato, odore proprio sese prodit.

Quum pars una ammonii caustici 22° cum binis partibus et dimidia balsami
Copaivæ in tubo vitreo clauso, temperatura 10° ad 15° C., miscetur, liquidum
brevi tempore limpidum evadit, si balsamum purum est; lactescens vero
remanet, si cum oleo pingui adulteratur. Gutta balsami puri chartæ scrip-
toriae apposita, leni igne celeriter exsiccat, eo modo ut pelliculam siccam,
translucentem, absque annulo oleoso, relinquat.

Balsamum genuinum purum cum sedecima parte magnesiæ ustæ mixtum,
post plures dies consistentiam pilularem acquirit; quod non fit si oleo pingui
inficitur. Serva in vitris obturatis.

BALSAMUM PERUVIANUM NIGRUM.

Myroxylon peruvianum L.; *Myrospermum peruvianum* Dec. (Decandria
Monogynia L.; fam. Papilionaceæ). Arbor Americæ meridionalis imprimis
in Peru crescens.

Balsamum rubro-fuscum, oleosum, spissiusculum, ponderosum, in
massa opacum, odoris suavis, siliquæ Vanillæ affinis, saporis primum
mitis, dein fervidi, acris, subamari, pond. specif. 1,140 — 1,150. In
spiritus vini 89° C. sex partibus fere ex toto solvitur, solutione primum
turbida, tum calore adhibito limpida, sedimento pauco.

Balsamum peruvianum sæpe adulteratum invenitur cum alcohole, oleis
pinguibus aut balsamo Copaivæ. Prior detegitur imminutione voluminis,
quam balsamum agitatione cum aqua in tubo vitreo subit. Olea pingua,
oleo ricini excepto, solutione balsami in alcohole 28° innotescunt. Genui-
num cum acido sulphurico placide coit, sed cum balsamo Copaivæ aduitera-
tum, valde intumescit, vaporesque sulphureos emittit.

Balsamum sit clarum, aqua ponderosius, odoris fragrantis ab odore bal-
sami Copaivæ alieni, destillatione cum aqua oleum æthereum non edens.

BALSAMUM TOLUTANUM.

Balsamum de Tolu.

Myroxylum toluiferum Rich. (Decandria Monogynia L.; fam. Papilio-
naceæ), arbor Americæ meridionalis.

Resina plus minusve sicca, translucens, dentibus inter masticandum
adherens, coloris ex flavo fuscus, odoris suavis balsamico-benzoïni, subci-
trini, saporis mitis, aromatici. In alcoholis partibus sex solvitur.

BARDANA, Radix.

Arctium Lappa L. (Syngenesia Polygamia æqualis L.; fam. Compositæ).
Planta biennis ubique obvia.

Radix, e plantis biennibus nondum caulescentibus colligenda, cylindrico-fusiformis, simplex vel subramosa, superne digitum et ultra crassa, sub cortice nigricante carnem albam cum medulla centrali spongiosa, complectens. Recens odorem spirat gravem, subnarcoticum; siccata inodora est cum sapore dulciusculo, mucilaginoso, subamaro. Rejicienda annosior, lignosa, mucida.

BASILICUM, Herba florens.

Ocimum basilicum L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae).
Planta annua Indiæ orientalis, nobis hortensis.

Planta caule erecto, subtetragono, pubescente, ramoso; foliis petiolatis, ovato-lanceolatis, subserratis, glabris, subtus punctatis; floribus racemoso-verticillatis, subpedunculatis, corollis albidis aut rubellis. Tota planta odoris fragrantissimi, suaveolentis.

BELLADONNA, Radix, Folia.

Atropa Belladonna L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solanæ). Planta perennis, indigena.

Radix crassa, plus minusve ramosa, leviter annulata, extus e flavo fusca aut grisea, intus albida, succulento-carnosa, odoris ingrati, narcotici, saporis cum acredine exigua subdulcis et paululum adstringentis.

Radix stirpium adultarum sub ætatis finem effodienda, celeriter cauteque siccanda et in vasis clausis, loco sicco, servanda.

Folia magna, ovato-lanceolata, in petiolum attenuata, integerrima, superne saturatius viridia, glabra, subtus pilis brevissimis præcipue ad nervos prædita, saporis fatui, nauseosi, amariusculi. Sumantur e planta sponte nascente et propediem florifera, nec ultra annum servantur.

BENZOE.

Gummi s. Resina Benzoin.

Styracis Benzoin Driand.; *Lithocarpus Benzoin* Blum. (Decandria Monogynia L.; fam. Styracæ), arboris regni Siamensis et Archipelagi Indiarum orientalium, resina sponte vel ex trunco vulnerato exsudans, aëreque indurata.

Adfertur in placentis seu glebis magnitudine variis, extus sæpe foliorum arundineorum vestigiis impressis. Substantia est luteo-fusca, opaca, fria-

bilis, fracturæ resinosaë, frustulis subrotundis, albidis, diaphanis plus minus intermixta, odoris suavis, proprii, saporis primum subdulcis, dein balsamico-acris, pungentis. Quo plura continet frusta pellucida et alba, eo melior Benzoe, quæ Amygdaloides tunc dicitur. In tribus spiritus vini rectificati partibus fere ex toto, in æthere sulphurico pro maxima parte solvitur.

BETONICA, Herba.

Betonica officinalis L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatæ). Planta indigena in nemoribus obvia.

Herba foliis oppositis, inferioribus longe petiolatis, oblongo-cordatis, obtusis, crenatis, superioribus fere sessilibus, odoris debilis nauseosi, saporis ingrati, amari. Flores caulem terminantes, verticillati, parvi, purpurei.

BISMUTHUM.

Metallum fragile, ex albo rubicundum, splendens, texturæ lamellosa, leni igne liquescens, in acido nitrico solubile, ponderis specifici 9,822. Pro usu interno depurandum est.

BISTORTA, Radix.

Polygonum bistorta L. (Octandria Trigynia L.; fam. Polygoneæ). Planta perennis in pratis humidis præsertim montosis, crescens.

Radix cylindrica, subcompressa, inflexa, pollicaris, undique fibris filiformibus obsita, extus nigro-fusca, annulata, intus rubra, carnosa, odoris fere nullius, saporis peradstringentis.

BOLUS ARMENA.

Terra argilacea olim ex Oriente advecta, nunc in Gallia, Germania, etc., reperta.

Frusta amorphæ, pallide fusco-rubra, tactu pinguis, depingentia, lævia, linguæ adhærentia, fracturæ terreæ plus minusve conchoïdæ, odoris argillacei, saporis parum constringentis. Aquæ immersa cum strepitu dissiliant et cum acidis non effervescant.

Depuretur encheiresi in parte secunda Codicis dicta.

BORAS SODÆ.

BORAS NATRICUS.

Borax. Natrum boricum.

Borax in frustis prostat crystallinis, nitentibus, decoloribus, subdiaphanis,

duris, in aëre parum fatiscantibus, saporis primum mitis dulciusculi, dein alcalino-amari. In duodecim partibus aquæ frigidæ, et in duabus aquæ bullientis plane solvitur. Curcumam rubro-fuscam tingit. In alcoholē sit insolubilis; acidis non effervescat, ejusque solutio aquosa, addita solutione carbonatis potassæ, non turbetur. Serva in vitris epistomiis vitreis clausis.

BORRAGO, Folia, Flores.

Borrigo officinalis L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Borraginææ).
Planta annua orientalis, nunc in Europa vulgatissima.

Herba foliis magnis, radicalibus longe petiolatis, patentibus, ovatis, obtusis, ciliatis, utrinque hispidis, caulinaribus sessilibus, subdecurrentibus, ovato-lanceolatis. Odoris sunt fere nullius, saporis herbacei.

Flores, caulem ramosque terminantes, in racemos unilaterales, bipartitos congesti, corolla cœrulea, rotata, quinque partita. Recentes odoris sunt debilis mellacei, et saporis vix ullius.

Cave ne substituantur flores Echii vulgaris, tubuloso-campanulati, ore obliquo.

BROMUM s. BROMIUM.

Liquidum maxime volatile, coloris e fusco obscure rubri, odoris fortis, ingrati, ad odorem chloricum accedentis, saporis acris, caustici. Temperatura ordinaria, vapores rutilantes emittit et calore 65° C. ebullit.

In aqua parum solvitur, copiosius in alcoholē, optime in æthere.

Pondus spec. 2,97.

Servetur in lagenis quam arctissime clausis.

BRYONIA, Radix.

Bryonia alba L.; *Bryonia dioica* Jacq. (Monœcia Monadelphia L.; fam. Cucurbitacææ). Planta perennis, indigena, in sepibus et locis umbrosis frequens.

Radix fusiformis, prægrandis, sæpe bifida, carnosa, rugoso-annulata, externe griseo-flava, interne alba, recens succo lacteo scatens, odoris herbacei nauseosi, saporis acris, amari. In taleolas dissecta filis appendendas siccetur.

BUTYRUM.

Sit odoris expers, saporis blande grati, a sero liberum, nec sale conditum. In æthere plane solvatur.

CACAO, Semen.

Theobroma cacao L. (Polyadelphia Decandria L.; fam. Buttneriaceæ). Arbor Americæ meridionalis.

Semina ovato-oblonga, utrinque obtusa, compressa, dura, fere amygdalarum magnitudine, sub cortice chartaceo, rugoso, fragili, nucleum fuscum, pingue-nitentem, friabilem, oleosum includentia, odoris vix ullius, saporis proprii grati, amariusculi.

CAINCA s. CAHINCA, Radix.

Chiococca scandens Riedel.; *Chiococca anguifuga* Mart. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rubiaceæ), frutex Antillarum et Americæ meridionalis.

Radix cylindrica, ramosa, 5 ad 12 centim. longa, ramis plus minusve tortis, pennam anserinam usque ad digitum minorem crassis, griseo-fusca, rugosa, annulato-nodosa, intus albida vel subflavescent, lignosa, tenax, odoris debilis ingrati, saporis aromatici, amariusculi, subacervi. Pars centralis fere insipida et inodora est.

Ne confundatur cum radice Caincæ falsæ, cujus lignum colore luteo tingitur.

CAJEPUT, Oleum.

Melaleuca leucadendron L.; *Melaleuca cajeput* Roxb. (Polyadelphia Icosandria L.; fam. Myrtaceæ). Arbuscula Indiarum orientalium, imprimis insularum Moluecarum.

Oleum æthereum e foliis et cortice destillatum, tenue, pallide viride vel flavescens, pellucidum, odoris fragrantis camphoracei, saporis similis, subamari. Pond. specif. 0,92—0,94.

Hoc oleum sæpius cupri vestigia continet, quod detegitur ope liquoris ferro-cyanureti potassii, qui colorem producit fusco-rubrum, oleo antea cum acido nitrico diluto commixto. Oleum sic adulteratum non nisi ad oleum rectificatum inde parandum, adhibeatur.

Rejiciendum est oleum quod alcohole non perfecte solvitur aut destillatione Camphoram relinquit.

CALAMUS AROMATICUS, Radix.

Acorus calamus L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Aroïdeæ). Planta perennis indigena, palustris.

Radix (Rhizoma) cylindrica, 2 centim. circiter crassa, subcompressa, geniculata, cicatricibus numerosis ex resectis radiculis notata, extus pallide

fusca, intus spongiosa, ex albo rufescens, odoris fragrantis grati, saporis aromatici, acris, amariusculi. Siccetur non decorticata.

CALX VENALIS.

Calx viva s. usta.

E lapidibus calcariis forti ustione paratur. Sit alba, solida, friabilis; ab aqua affusa valde incalescat et intumescat, ac in pulverem subtilissimum dilabatur. Serva in loco sicco, cistis bene clausis.

CAMPHORA.

$C^{20} H^{16} O^2$

Laurus camphora L.; *Cinnamomum camphora* Nees ab Esemb. (Encandria Monogynia L.; fam. Laurineæ). Arbor Indiæ orientalis præsertim in Japonia frequens; ex cujus ramis et foliis dissectis, destillatione cum aqua, obtinetur Camphora cruda dicta, quæ in Europa sublimatione depuratur.

Camphora depurata est alba, nitida, luci quidquam pervia, fragilis, ad attactum subpinguis, compagis subcrystallinæ, odoris proprii, fragrantis, saporis acris, aromatici, amaricantis, cum sensu primo ustionis, postea refrigerationis insignis. Aëri libero exposita sensim avolat; accensa absque residuo deflagrat; in aqua parum, sed in spiritu vini nec non in ætheribus et in oleis, tum unguinis, tum æthereis, plane solvitur. Pond. specif. 0,98.

Camphora Borneoensis seu Sumatrensis ($C^{20} H^{18} O^2$), quam Dryobalanops camphora Col. producit, a priori specie paulum diversa, vix adhibetur.

CAMPECHIANUM s. CAMPECHENSE LIGNUM.

Hæmatoxylon campechianum L. (Decandria Monogynia L.; fam. Cæsalpineæ). Arbor Indiæ occidentalis et Americæ australis.

Lignum tinctorium durum, ponderosum, e fusco rubrum cum nitore viridescenti, texturæ fibrosæ, saporis subdulcis, subadstringentis, inter rodendum odorem Iridis florentinæ referens. Prostat in segmentis ut plurimum cortice et albarno destitutis.

CANCROCORUM LAPIDES.

Oculi cancrorum.

Concrementa e ventriculo *Cancris astaci* L. s. *Astaci fluviatilis* Fabric.

Calculi rotundi, albi, parvuli, glabri, hinc convexi, illinc cum margine elevato subconcavi, texturæ lamellosæ.

Præter parvam gelatinæ quantitatem, maxima ex parte carbonate calcis, in acido acetico vel chlorhydrico diluto solubili, constituuntur. Rejiciantur artificiales ex terra calcaria et Tragacantha parati, in acido prædicto sine residuo gelatinæ solubiles.

CANNABIS, Semen.

Cannabis sativa L. (Diœcia Pentandria L.; fam. Urticeæ), planta annua in Belgio culta.

Semina notissima.

Cannabis sativa, varietas Indica, resinam præbet Cannabinam dictam, alcoholi et æthere solubilem.

CANTHARIDES.

Meloe vesicatorius L.; *Litta vesicatoria* Fabric., insectum Coleopterum Europæ meridionalis et mediæ.

Insecta oblonga, 18 ad 25 millim. longa, coloris aureo-viridis, splendidi, in cœruleum tendentis, antennis nigris, filiformibus instructa, odoris virosi fere picci, principio acri, vesicante prædita. Eligantur recentia, graveolentia, apte siccata. Cave ne sint oleo illita. Serventur in vitris bene clausis.

CAPILLUS VENERIS, Herba.

Adiantum Capillus Veneris L. (Cryptogamia L.; fam. Filicaceæ). Filix Europæ et Americæ meridionalis.

Herba, frondibus in stipite lævi, nigrescente bipinnatis, pinnulis cuneatis apice rotundatis, lobatis, odoris fere nullius, saporis subadstringentis, amariusculi.

Ne confundatur cum Adianto pedato, nec cum Asplenio Adianto nigro.

CARAGAHEEN s. CARRAGAHEEN. CARRAGEEN.

Lichen Caragaheen. Fucus s. Muscus Caragaheen.

Fucus crispus L.; *Chondrus crispus* Lyngb. (Cryptogamia L.; fam. Algæ). Alga maritima ad littora Sueciæ, Daniæ, etc., frequens.

Siccatus adfertur in segmentis polymorphis, digitum et ultra longis, dichotome laciniatis, cartilagineis, subdiaphanis, ochroleucis, subfuscis vel ex flavo badiis, odoris debilis, marini, saporis subsalsi, mucilaginosi. Mucilaginem Bassorinæ similem et Iodi vestigia continet.

CARBO ANIMALIS.

Combustione ossium mammalium, in vasis destillatorii obtinetur.

Characteres notissimi. Rejiciantur carbones alcalini aut qui gas hydro-sulphuratum, affuso acido diluto, emittunt.

CARBO LIGNI.

Eligantur carbones in frustis magnis, solidis, fragilibus, levibus, quodammodo sonoris, figuram ligni retinentibus, nitidis, urendo nullum fœtorem spargentibus.

CARBONAS AMMONIÆ VENALIS.

Ammonium carbonicum. Subcarbonas ammoniæ. Alkali volatile concretum.

Sal in officinis chemicis paratus, albus, plerumque amorphus, saporis alcalini, fauces naresque irritans, in igne plane avolans, in aquæ duabus partibus solubilis. Pro inquinationibus et depuratione vide secundam Codicis partem. — Servetur in vasis clausis.

CARBONAS MAGNESIÆ.

CARBONAS MAGNESICUS CUM AQUA.

Subcarbonas magnesiæ. Magnesia hydrico-carbonica. Magnesia alba.

Pulvis albus, subtilissimus, levis, odore ac sapore carens, aqua haud solubilis. Igne decomponitur, aquam acidumque carbonicum emittens et magnesiæ puram relinquens. Acido sulphurico diluto inter effervescendum plane solvitur; quæ solutio ope ammonii oxalici non præcipitatur, sed ammonia caustica excedente commixta, sedimentum album exhibet, ammonio carbonico, at non potassa caustica solubile.

Constat ex carbonate magnesiæ, magnesia hydrica et aqua. $3 (\text{MgO}, \text{CO}^2 + \text{HO}) + \text{MgO}, \text{HO}$.

CARBONAS PLUMBI VENALIS.

Subcarbonas plumbi. Cerussa.

Sal ex carbonate et oxydo plumbico constans. Prostat in massis coloris albissimi, ponderosis, amorphis aut lamellatis, vel arte in tabulas aut in conos formati, facile in pulverem terendis.

Acido nitrico sit perfecte solubile; solutio, post præcipitationem plumbi ope liquoris ammonii caustici, affusa oxalatis potassæ solutione, non turbetur.

CARBONAS POTASSÆ VENALIS.

Subcarbonas potassæ. Kali carbonicum crudum. Potassa cruda.

Cineres clavellati.

Eligatur in globulis minoribus vel in massis fragilibus, cavernulosis,

coloris albi aut e griseo cœrulescentis, facile in aëre libero deliquescentibus, saporis lixiviosi. Non nisi exploratione alcalimetria vis ejus dignosci potest. Contineat minimum 70 p. C. carbonatis potassæ puri.

Rejiciatur potassa, acido sulphurico diluto affuso, gas hydro-sulphuratum emittens, et ea quæ carbonate sodæ adulterata est.

CARBONAS SODÆ VENALIS.

Soda. Sal sodæ crudus. Alkali minerale.

In massis prostat irregulariter crystallinis, pellucidis, aëre fatiscentibus, reactionis et saporis alcalini. Igne liquatur aquam emittens. Solvitur in binis partibus aquæ frigidæ. Rejiciatur qui metallis inquinatus est, aut qui, affuso acido sulphurico diluto, gas acidum hydro-sulphuratum vel sulphurosum emittit.

CARDAMOMUM MINUS, Semen.

Alpinia cardamomum Roxb.; *Elettaria cardamomum* Maton. (Monandria Monogynia L.; fam. Amomeæ). Planta perennis Indiæ orientalis.

Fructus est capsula triquetra, 8 ad 12 millim. longa, membranacea, striata, pallide lutea, semina fovens parva, rugosa, angulosa, fere tetragona, utrinque truncata, extus rufescentia aut nigrescentia, intus alba, odoris grati aromatici, saporis fragrantis, calidi, subcamphoracei. Rejiciantur capsulæ pro usu.

CARDUUS BENEDICTUS, Herba.

Centaurea benedicta L. (Polygamia Frustranea L.; fam. Compositæ). Planta annua Europæ meridionalis, apud nos in hortis culta.

Herba foliis alternis, semi-decurrentibus, oblongis, margine sinuatis, denticulato-spinosis, hirsutis. Capituli solitarii, terminales, lutei et flosculosi. Planta recens odorem spirat ingratum, siccando evanescentem; saporis est amari, subsalsi.

Sit herba siccata viridis absque stipitibus, florumque capitulis.

CARICÆ.

Ficus Carica L. (Monœcia Triandria L.; fam. Urticæ), arbor Europæ meridionalis et Orientis.

Fructus siccati notissimi. Eligantur caricæ pingues, dulcissimæ, ponderosæ; rejiciantur nigre, duræ, aut ab insectis erosæ.

CARVI, Semen.

Carum Carvi L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferae). Planta biennis Europae praesertim meridionalis, in Belgio rarissima.

Semina parva, ovato-oblonga, striata, quinque costata, subincurva, obscure fusca, glabra, odoris fragrantis, saporis aromatici, acris, calidiusculi, amari.

CARYOPHYLLATA, Radix.

Geum urbanum L. (Icosandria Polygynia L.; fam. Rosaceae). Planta perennis Europae, in locis incultis et ad sepes frequens.

Radix (Rhizoma) e capitulo brevi coniformi, digitum circiter crasso, extus subfusco, imprimis ex apice, radiculos numerosos, tenues, longos, emittens. Intus est coloris ex albo rubelli, odoris aromatici ad Caryophyllum accedentis, saporis similis amari et adstringentis.

CARYOPHYLLI AROMATICI, Flores.

Caryophyllus aromaticus L.; *Eugenia caryophyllata* Thunb. (Icosandria Monogynia L.; fam. Myrtaceae). Arbor Indiae orientalis, in insulis Moluccis frequens.

Flores inexplicati siccati, claviculis minoribus non absimiles, obscure rubro-fusci, odoris proprii grati, fragrantis, saporis aromatici, calidi, acris, amaricantis. Seligantur grandes, egregie rufi, ponderosi, fragiles, triti odoratissimi et oleum exsudantes. Serva in vasis clausis

Caryophylli ad maturitatem usque in arbore relictis, Anthophylli dicuntur.

CASCARILLA, Cortex.

Croton cascarilla L.; *Croton Eluteria* Sw. (Monœcia Monadelphia L.; fam. Euphorbiaceae). Frutex Americae meridionalis, in Peru, Jamaica, etc., frequens.

Cortex ramorum in segmentis occurrens convolutis, 4 ad 6 centim. longis, 2 millim. circiter crassis, compactis, duris, ponderosis, hinc inde nodosis, epidermide cinerea rugosa haud raro lichenibus variis maculata, vestitis, extus e fusco ferrugineis, fracturae resinosae, saporis amari, aromatici, acris, odoris debilis, sub contusione aut accensione fragrantioris, aromatici, submoschati.

CASSIA FISTULA, Fructus.

Cassia fistula L. (Dodecandria Monogynia L.; fam. Leguminosae). Arbor in utraque India et Arabia crescens.

Capsulæ leguminosæ duræ, cylindricæ, rectæ, 2 ad 3 centim. crassæ, 30 centim. et ultra longæ, nigricantes, inter diaphragmata papyracea pulpam mollem, nigram, grate dulcem, et semina subrotunda, compressa, nitida, fulva, complectentes.

CASTOREUM.

Castor fiber L., animal e Mammalium classe, in America septentrionali nec non in Europa et Asia meridionali, præsertim ad ripas fluminum et lacuum, habitans.

In folliculis compressis, glabris, prope genitalia Castorei sitis, ovi gallinacei magnitudinem æquantibus, intertextum membranulis tenuioribus, venale Castoreum prostat.

Castoreum Siberinum, omnibus aliis speciebus antefendum, sed in commercio rarissimum, ponderosum, in magnis folliculis turgescentibus inclusum, membranulis tenuibus intertextum, friabile, non autem totum exsuccum, e luteo fuscum, odoris proprii fortissimi, nauseosi, saporis amaricantis, subacris.

Castoreum Canadense seu Americanum, Anglicum dictum, folliculis contentum minoribus, magis oblongis, corrugatis, externe rugosis, involucrio tenuiore vestitis, magis nigris, massam sistit duriorem, fractura nitentem et odoris debilioris.

Rejiciatur Castoreum artefactum, quem distinguunt color niger, odor debilis et textus cellulosi absentia.

Servetur in vasis probe clausis.

CATECHU.

Terra Japonica.

Acaciæ catechu Willd.; *Mimosæ catechu* Roxb. (Monadelphia Polyandria L.; fam. Leguminosæ), aliarumque specierum Acaciæ, arborum Indiæ orientalis, extractum e fructibus et lignis paratum.

In frustis adfertur solidis, compactis, tum cubicis, tum irregularibus et variæ formæ, ponderosis, fragilibus, fracturæ nitidæ lamellosæ, extus e rubro nigris, intus fuscis vel rufis, striis pallidioribus intermixtis, linguæ minime adhærentibus, inodoris, saporis adstringentis, primo subdulcis, dein amaricantis.

Catechu in spiritu vini diluto et in aqua penitus vel pro maxima parte solvitur. Solutio ejus aquosa cum chlorureto ferrico præcipitatum viride, non autem cæruleo-nigrum, edat.

CENTAURIUM MINUS, Herba florens.

Erythræa centaurium Rich.; *Chironia centaurium* Willd. (Pentandria

Monogynia L.; fam. Gentianeæ). Planta annua indigena, in locis siccis, ad sepes, etc., crescens.

Folia in caule angulato, superne ramoso, opposita; inferiora ovalia, obtusa; superiora oblongo-acuminata, integerrima, glabra, læte viridia; flores amœne rubelli, terminales, in cymos fasciculatos dispositi. Planta tota inodora, amarissima.

CERA.

Ab *Apis Mellificis* L. ad favos construendos elaboratur.

Cera flava seu citrina e favis eliquatur. Sit sature flava, solida, tenax, fracturæ granulosa, odoris proprii submellei; masticata dentibus non adhæreat.

Cera alba e cera flava per insolationem sub frequente aquæ adspersione parata, in tenuissimis laminis diaphana, odoris et saporis haud ingrati, cerâ flavâ durior atque gravior, calore 65°—65° C. liquescens, et liquata liquorem limpidum exhibens.

Sebum ceræ albæ additum, odore, majori mollitie et caloris liquefacientis gradu minuto, detegitur. Si cum acido Stearico adulterata sit cera, in aqua calcis limpida et fervida præcipitatum edit Stearatis calcici.

CEREFOLIUM, Herba.

Scandix cerefolium L.; *Chærophyllum sativum* Bauh. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferae). Planta annua in Europa meridionali sponte nascens, apud nos in hortis culta.

Herba caule ramoso, glabro, striato, foliis teneribus, læte viridibus, radicalibus et inferioribus caulinis longe petiolatis, tripinnatis, subtus ad nervos pilosiusculis, foliolis ovatis, incisis, dentatis, laciniis angustis. Odor plantæ recentis gratus, fœniculaceus, sed debilis, nisi inter digitos fricetur; sapor subdulcis, aromaticus.

CETACEUM.

Album Ceti. Sperma Ceti.

E *Physeterum* et præsertim *Ph. Macrocephali* L. (Cl. Mammalia; fam. Ceti) occipitis cavis, obtinetur.

Substantia est sebacea, duriuscula, alba, subpellucida, nitoris pinguis sericei, texturæ crystallino-lamellosæ, tactu mitis nec unguinosa, friabilis, saporis blandi, viscosi, ponderis specifici 0,943, calore circiter 44° C. liquescens.

CHAMÆDRIS, Herba florens.

Teucrium chamædris, L. (Didynamia Gymnospermia, L.; fam. Labiatæ). Planta perennis, indigena, in collibus siccis colligenda.

Folia in caule quadrangulo, decumbente, pubescente, ramoso, parva, ovato-oblonga, obtusa, crenata, breviter petiolata, superne obscure viridia, nitentia, inferne pallidiora, subpubescentia, odoris subfragrantis, saporis amari, adstringentis. Flores sunt axillares, purpurascens.

CHAMOMILLA ROMANA, Flores.

Anthemis nobilis L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta annua Europæ meridionalis, in Belgio culta.

Flores pedunculati, compositi, radiati, receptaculo conico, paleaceo, flosculis disci flavis, tubulosis, radii albis, numerosis, brevibus, odoris aromatici fortis, saporis aromatici et amaricantis.

CHAMOMILLA VULGARIS, Flores.

Matricaria chamomilla L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta annua in Belgio frequens.

Flores terminales in pedunculis striatis, nudis, unifloris, subpaniculati, radiati, calyce communi arete imbricato, receptaculo conico nudo; flosculis disci flavis, radii albis, reflexis, odoris proprii gravis, saporis amari, aromatici. Colligantur nuper evoluti.

Ne confundantur cum floribus Anthemidis arvensis et Anthemidis cötulæ, quorum receptaculum paleaceum est.

CHELIDONIUM MAJUS, Radix, Herba.

Chelidonium majus L. (Polyandria Monogynia L.; fam. Papaveraceæ). Planta perennis, indigena, in locis ruderatis et ad sepes frequens.

Radix cylindrica, 2 centim. et ultra crassa, ramosa, recens ex rufo-fusca, intus luteo-albida, saporis peracris, amari. Siccata est nigra, saporis debilioris.

Herba subflorida, foliis alternis, petiolatis, pinnatifidis, lobis obtusis, crenato-incisis, supra glabris, subtus pubescentibus, e flavo viridibus; floribus flavis, petiolatis, subumbellatis. Tota planta recens odoris gravis; succo croceo lactescente ex amaro acri turget.

CHENOPODIUM, Herba.

Chenopodium ambrosioides L. (Pentandria Digynia L.; fam. Chenopodiæ). Planta annua Mexicana in hortis nostris culta.

Folia in caule erecto alterna, subsessilia, lanceolata, dentata, glabra; flores in racemis axillaribus terminalibusque parvi, globosi, virides. Tota planta odoris est fragrantis, proprii, saporis camphorato-aromatici, amariusculi.

CHINA FUSCA.

Cortex Peruvianus fuscus s. griseus.

Cinchona glandulifera R. et Pav.; *Cinchona Condaminea* Humb. et Bonpl. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rubiaceæ). Arbor Americæ meridionalis, præsertim regionis Loxæ in provincia Quito.

Cortex Chinæ fuscae genuinæ et bonæ notæ, in frustis adfertur tubulosis, plus minusve convolutis, minimum digitum circiter crassis, 6 ad 9 centim. longis, duris, siccis, ponderosis, strato exteriori scabro cum sulcis longitudinalibus haud profundis et rimis transversis plurimis, epidermide fusco-grisea, lichenibus albis vel cinereis hinc inde maculata.

Seligantur cortices Chinæ Huanuco aut Chinæ Loxa, præcipue frusta tenuiora, convoluta, extus fusca, longitudinaliter rugosa, interne coloris cinnamomei obscurioris, ponderosa, dura, diffracta nec laxè fibrosa nec pulverulenta, et annulo nigricante resinoso versus epidermidem notata. Chinæ fuscae odor est aromaticus, submucidus, proprius, sapor ex amaro austerus.

Rejiciantur cortices rimis transversis non notati, extus nigri vel rutilantes, interne albidi vel cinerei, valde adstringentes, nauseosi aut insipidi.

Viliores species sunt cortex Chinæ Jaen, epidermide lævi, pallide cinereo, et cortex de Cusco, Aricinam continentis.

CHINA REGIA.

Cortex Peruvianus flavus s. regius. China Calisaya.

Cinchona angustifolia? Ruiz; *Cinchona lancifolia?* Mutis. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rubiaceæ). Arbor in montibus sylvosis Americæ meridionalis crescens.

Cortex hic prostat in frustis planiusculis aut convexis, 4 ad 9 millim. crassis, epidermide sua luteo-fusca, valde rugosa et lichenibus obsita ut plurimum destitutis, extus e flavo fuscis, rimis transversalibus frequentibus notatis, intus coloris cinnamomei rutili, saporis intensius amari sed minus austeri. Diffracta stratum externum tenue, coloris castanei, et internum crassius, coloris cinnamomeo-rubelli, exhibent.

Infusum aquosum fortius Chinæ regiae filtratum, addito sulphate sodæ, turbidum fit præcipitato sulphate calcis, quod non evenit cum infuso Chinæ griseæ.

Ne commutetur China regia cum cortice Portlandiæ hexandræ? Linn. fil., quem Chinam flavam fibrosam dicunt seu de Carthagera; hic dignoscitur defectu rimarum, corticis strato externo tenuiore, sæpe deficiente, strato interno toto, nec intima tantum parte, flavescente, sapore vix amara.

China regia integra fraudulentè per macerationem in aqua acidula Chinino suo partim privata et cortice bonæ notæ pulverato intermixta, facile distinguenda, si fricando cum panno a pulvere privetur, colore obscure bruneo, sapore minus amaro, subsalso, decocto debiliore, quod refrigerescens parum lactescit et filtratum minus aut vix præcipitatur solutione alcalina et tinctura gallarum.

CHINA RUBRA.

Cortex peruvianus ruber.

Cinchona oblongifolia Mutis. *Cinchona magnifolia* et *Cinchona colorata* R. et Pav. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rubiaceæ). Arbor Americæ meridionalis.

Cortex antecedenti simillimus, nec nisi colore rubro strati interioris diversus. Ejus frusta sunt crassiora, majora, ponderosiora, minus convoluta; diffracta fibrosa adparent, et manifeste tria strata sistunt, quorum externum (epidermis) tenue, fissum, rugosum, ex rubro fuscum, vel e lichenibus, quibus obducitur, griseum; alterum (sive cortex proprius) fragile et resinose, coloris obscure rubri; tertium lignosum, fibrosum, coloris rubicundi. Pulveratus sit saturate rubro-bruneus, odoris mucidi subaromatici. Ejus decoctum saturate rubrum et limpidum refrigerando fit cum rubore aurantio turbidum.

Cavendum est ab admixtis frustis artifice rubore tinctis. Hæc colore lætore, ruboris defectu in fractura, ac indole infusi aquosi variante, dignoscuntur.

China rubra tam externe quam interne rubido-fusca, in segmentis crassioribus occurrens, ponderosa, sapore valde amaro, adstringente, haud ingrato, optima est.

CHINOÏDINUM s. QUINOÏDINA.

In officinis chemicis ex residuis præparationis sulphatis chinici obtinetur.

Constat ex substantia resinosa quæ sulphatem Chinii et Cinchonii retinet et cui inest, acido sulphurico conjunctum, alcaloideum Chinio simile, quod Chinoïdinum dicitur.

Massam refert siccam, nitentem, coloris fuscæ, saporis peramari, in aqua paulum, in alcohole, in æthere, et in acidis plane solubilem.

Ne sit cupro, plumbo, colophonio, etc., inquinatum. In acidis dilutis

solutum cum ammonia excedente præcipitatum edat, quod siccatum massam solutam pondere adæquet.

CHLORHYDRAS AMMONIÆ.

CHLORURETUM AMMONICUM.

Hydrochloras ammoniæ. Murias ammoniæ. Sal ammoniacus.

In placentis prostat concavo-convexis, albis, subdiaphanis, texturæ fibroso-radiatæ, saporis ingrati salini, urinosi, caloris ope omnino avolantibus, et in aëre non deliquescentibus.

Non nisi depuratus in usum pharmaceuticum adhibeatur.

CHLORURETUM SODII.

CHLORURETUM NATRICUM.

Murias Sodæ. Sal commune s. culinare.

Characteres hujus salis notissimi.

Aëri expositum non humectatur nisi vestigia chlorureti calcii vel magnesiæ contineat. Quandoque ab iodureto potassæ inficitur; quod dignoscendum si in aqua cum amylo cocta solvatur, solutioque ista, affusa parva aquæ chlori quantitate, colorem cæruleum induit.

CICHOREUM, Radix, Folia.

Cichorium intybus L. (Syngenesia Polygamia æqualis L.; fam. Compositæ). Planta perennis, indigena, ad vias et in pratis siccis crescens.

Radix ramosa, circiter 5 centim. crassa et 50 centim. longa, subramosa, fibrosa, extus subfusca, intus albida, carnosa, in recenti lactescens, odoris nullius, saporis valde amari, secundo anno colligenda, eo imprimis tempore quo succo lacteo abundat.

Folia inferiora runcinata, ad carinam hispido-scabra, superiora oblonga, subintegra, sapore peramaro.

CICUTA, Herba.

Conium maculatum L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ). Planta indigena, biennis, in ruderatis, ad sepes et ad vias crescens.

Herba omnino glabra, foliis patentibus, tripinnatis, foliolis ovato-oblongis, acutis, pinnatifidis, lobis inciso-serratis, superne saturate viridibus, subtus pallidioribus, utrinque glabris, odoris peculiaris, grave fœtidi, siccatione aucti, saporis acriusculi, nauseosi.

Siccata folia sint viridia minime pallida, nigrescentia vel mucida, stipitibus petiolisque crassioribus libera. Potassâ solutâ madefacta, odorem Conini spargunt.

Ne confundantur cum foliis Chærophylli sylvestris, Chær. temuli, aut Chær. bulbosi, quæ plus minusve pilosa vel hirsuta sunt, nec odore gaudent gravi Conii maculati.

Folia ante anthesin e plantis bimulis colligenda, et cautissime, nec ultra annum, servanda.

CINA s. SANTONICUM, Semen.

Semen Contra. Semen sanctum. Summitates Zedoariæ.

Artemisia contra L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Frutex orientalis, in Persia, Syria et Palestina frequens.

Corpuscula (summitates vel flosculi) parva, oblonga, e flavo viridia, glabra, cauliculorum tenuium florumque et foliorum particulis intermixta, odoris penetrantis, quodammodo nauseosi, Zedoariæ radice non dissimilis, saporis nauseosi, amari, subacris. Serva in vasis probe clausis.

Ramulorum fragmenta removenda sunt, nec admittendum semen Cinæ Barbaricum seu Africanum, flosculus minimis subglobosis, tomentosis, dignoscendum.

CINNAMOMUM, Cortex.

Cinnamomum acutum. Cinnamomum Ceylonense.

Laurus Cinnamomum L.; *Cinnamomum Ceylanicum* Blume. (Enneandria Monogynia L.; fam. Laurineæ). Arbor Indiæ orientalis præsertim insulæ Ceylonis.

Cortex vel liber ramis triennibus detractus, ab exteriori cuticula grisea liberatus, tenuissimus, charta scriptoria vix crassior, nonnihil flexilis, e fibris densis contextus fractura conspicuis, colore aureo pallide fucescente, odore fragrantissimo, sapore primum subdulci, dein valde aromatico, calido. In tubulos adfertur convolutus, quorum minores majoribus semper inserti sunt, ita ut frusta quasi papyracea pluries convoluta refert.

Cinnamomum Ceylanicum semper dispensandum nisi a medico expressis verbis postulatur cortex Cinnamomi Sinensis seu Lauri Cassiæ, qui Cinnamomi Chinensis nomine venali prostat, e Lauri Cinnamomi cortice facile distinguendus superficie minus glabra, crassitie majori, fractura fibras vix largiente, et sapore acriore.

CINNAMOMUM SINENSE, Cortex.

Cassia cinnamomea. Cinnamomum indicum.

Cinnamomum aromaticum Nees; *Laurus Cassia* Ait. (Enneandria Monogynia L.; fam. Laurineæ). Arbor Indiæ orientalis.

Cortex internus ramorum, præcedenti proxime accedens, sed colore

magis fusco, crassitie majori, odore minus grato debiliorique, ac sapore acriore distinguendus. In frustis prostat tubulosis, duris, coloris rubro-badii, simpliciter vel dupliciter tantum convolutis, et 20—30 centim. circiter longis.

CITRUS, Fructus, Oleum.

Citrus medica L. (Polyadelphia Icosandria L.; fam. Aurantiaceæ). Arbor Indiae orientalis indigena, in Europa australi culta.

Fructus notissimi.

Corticis fructus exsiccati in segmentis adferuntur oblongis, ovato-acuminatis, extus flavis, saporis subamari calidi, quartam fructus partem plerumque sistentibus.

Oleum e corticibus recentibus fructus maturi expressum, tenue, flavescens, odoris fragrantis. Pond. specif. 0,84—0,86.

CITRUS AURANTIUM, Folia, Flores, Fructus et Oleum.

Citrus aurantium L. (Polyadelphia Icosandria L.; fam. Aurantiaceæ), arbor in Asia spontanea, in Europa australi et America culta.

Folia alterna, ovato-oblonga, subacuminata, integra cum petiolo alato, coriacea, utrinque lævia, sempervirentia, glandulis oleiferis pellucide punctata, odoris grate aromatici, saporis parvi subamari.

Flores, qui Naphæ dicuntur, candidi, calyce plano quinque dentato, corolla pentaphylla, petalis obtusis, subearnosis, calyce pluries longioribus. Recentes sunt odoris fragrantis, grate aromatici, saporis similis subamari; siccati flavescens, minus odori. Ne confundantur cum floribus Citri medicæ, qui paulo majores, extus e violaceo-rubelli.

Fructus immaturi siccati, subglobosi, umbilicati, magnitudine pisi majoris usque cerasi, coloris externe brunei vel griseo-viridis, odoris aromatici, saporis amari sub finem dulciusculi. Colliguntur virides post anthesin ab arboribus delapsi.

Cortex fructuum maturorum exsiccatum in segmentis prostat duris, ovato-oblongis, acutis, aurantiaco-bruneis, asperis, odoris aromatici proprii, parenchymate interno albo, spongioso. Cortices aurantium Curassavienses sunt antepoenendi.

Oleum æthereum, oleum Naphæ dictum, e floribus recentibus destillatione elicitum, limpidum, tenue, subdecolor, ætate vero mox flavescens, odoris et saporis fortis aurantiaci. Pond. spec. 0,87—0,90.

COCCIONELLA.

Femella siccata *Cocci Cacti* L., ex America meridionali imprimis e Mexico allata.

Insecta parva, hemiptera, striis transversis notata, extus e rubro nigricantia, pulvere quasi albedo inspersa, in pulverem trita læte coccinea, odoris mucidi animalis proprii, saporis acris, amaricantis et austeri.

COERULEUM BEROLINENSE.

Sit intense cœruleum, leve, fracturæ coloris cupracei non splendentis, odoris et saporis nullius, nec aqua, nec alcohole solubile. Affusa aqua bulliente ne fit mucilaginosum; eo præstantius est quo minorem aluminae partem contineat.

COCHLEARIA, Herba florens.

Cochlearia officinalis L. (Tetradynamia Siliculosa L.; fam. Cruciferae). Planta annua Europæ præsertim in regionibus borealibus frequens, apud nos in hortis culta.

Folia in caule erecto, subangulato, ramoso, alterna, glabra, læte viridia, succosa; radicalia cordato-subrotunda, longe petiolata; caulina sessilia, ovato-oblonga, subsinuata. Flores albi, pedunculati, in corymbum terminalem dispositi. Herba recens saporis acris, subamari, odoris proprii subacris, exsiccatione evanescentis.

Adhibeantur folia cum petiolis, semper recentia.

COLCHICUM, Bulbus, Semen.

Colchicum autumnale L. (Hexandria Trigynia L.; fam. Colchicaceae), planta perennis, indigena, in pratis humidis frequens.

Radix bulbosa, carnosa, 2 centim. circiter crassa, ab altera parte convexa, ab altera plana, intus alba, odoris acriusculi, nauseosi, saporis, dum recens est, acris. Non ultra annum asservetur.

Effodiendus bulbus sub veris finem vel æstatis initio, foliis emarcidis, vel etiam autumnno cum florere incipit.

Semina, matura colligenda, subglobosa, seminis Milii magnitudine, rugosa, ex fusco nigrescentia, inodora, saporis peramari simulque insigniter acris. Immatura, coloris pallidi, rejiciantur.

COLOCYNTHIS, Fructus.

Cucumis Colocynthis L. (Monœcia Syngenesia L.; fam. Cucurbitaceae). Planta annua in Africa spontanea, in insulis Archipelagi græci et Hispania culta.

Fructus globosus (Pepo), Mali magnitudine, sub cortice ex flavo albedo, lævi, pulpam offerens spongiosam, levissimam, albicantem, saporis intense

amari, acris et nauseosi, sexlocularem, e seminibus pro usu separandam. Afferuntur Colocyinthides siccatae et cortice liberatae.

COLUMBO, Radix.

Cocculus palmatus Dec.; *Menispermum palmatum* Lam. (Diœcia Dodecandria L.; fam. Menispermeæ). Frutex scandens, sarmentosa Africae orientalis.

Radix in taleolis adfertur inæqualibus, orbicularibus, plerumque perforatis, extus subfuscis, rugosis, intus ex pallide viridi-luteis, intra annulum lignosum, linea nigra finitum, medullam spongiosam, farinosam, ex flavo viridem foventibus. Hujus radiceis odor debilis, balsamicus, sapor valde amarus, mucilaginosus.

Ex America et insula Java veniunt falsæ radices Columbo, intus non flavo-virides et amylo carentes; hinc cum iodi tinctura cœruleo colore, radiceis genuinæ instar, non tinguntur.

CONSOLIDA MAJOR, Radix.

Symphytum officinale L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Borragineæ). Planta perennis, indigena, in pratis subhumidis et ad fossas crescens.

Radix subramosa, digitum circiter crassa, recens succulento-carnosa, siccata spongiosa, fragilis, extus nigra, intus alba, odoris fere nullius, saporis mucilaginei, postea subadstringentis.

CONTRAJERVA, Radix.

Dorstenia contrajerva L.; *Dorstenia Brasiliensis* Lam. (Monœcia Tetrandria L.; fam. Urticeæ). Planta perennis Americae meridionalis.

Radix e trunculo nodoso, tuberculato, 1 ad 5 centim. crasso, constans, e fibris copiosis liberanda, extus griseo-fusca, intus ex albo flavescens, odoris debilis, aromatici, saporis subacris et amaricantis.

CONVALLARIA, Flores.

Lilium Convallium.

Convallaria majalis L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Asparagineæ). Planta perennis sylvatica in Belgio frequens.

Hujus plantæ flores notissimi, nunc in usum medicum parum usitati. Serventur in vitris clausis.

CORIANDRUM, Semen.

Coriandrum sativum L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ). Planta annua Europæ meridionalis et Orientis, in hortis apud nos culta.

Fruetus parvuli, globosi, Piperis albi fere magnitudine, e cinereo flavi vel ex flavo fusci, leviter striati, e seminibus (Achæniis) geminis arcte cohærentibus, constantes, odoris grate aromatici, saporis subdulcis, aromatici et subacris.

CORNU CERVI.

Cervus Elaphus L., animal ex ordine Ruminantium, in sylvis Germaniæ frequens.

Cornua pro ætate plus minusve ramosa, ab aliorum ruminantium cornibus habitu externo et textura spongiosa interna, facile distinguenda.

CRETA ALBA.

Characteres externi notissimi. Eligatur albissima, levis; rejicienda arenosa aut aliis partibus heterogeneis nimis inquinata.

Depuretur encheiresi in secunda parte Codicis dicta.

CROCUS, Florum stigmata.

Crocus sativus L. (Triandria Monogynia L.; fam. Irideæ). Planta perennis Orientis et Europæ meridionalis, in iisdem regionibus et in Gallia culta.

Croci genuini stigmata cum stylo, fila sunt 2 ad 3 centim. longa, tripartita, versus basin attenuata, apice dilatata, coloris saturate aurantiaci in basi flavescentis, odoris gravis, fragrantis, subnarcotici proprii, saporis balsamici, amaricantis, subacris, principio tinctorio intense flavo, in spiritu vini et in aqua æque solubili, ditissima.

Carthami tinctorii floseuli, Croco intermixti, colore dilutius luteo, basi non pallescente et apice quinquefido discernuntur.

Serva in vitris probe clausis et luci subtractis.

CUBEBÆ, Fructus.

Piper cubeba L. (Diandria Monogynia L.; fam. Piperaceæ). Frutex Indiæ orientalis.

Baccæ exsiccatae rotundæ, magnitudine pisi minoris, duræ, pedunculatæ, reticulato-rugosæ, coloris cinerei, sub testa fragili nucleum fuscum, intus albidum, oleosum includentes, odoris grate aromatici, saporis acris, aromatici, in recessu refrigerantis.

CUMINUM, Semen.

Cymini semen.

Cuminum cyminum L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferae). Planta annua orientalis, in hortis culta.

Fructus (Diachæna) oblongi, utrinque attenuati, 4 ad 5 millim. longi, ex cinereo flavi, mericarpiis a latere subcontractis, jugis quinque hispidis, pallidioribus, valleculis convexis, odoris fortis, subnauseoso-aromatici, saporis proprii ex acri amaricantis.

CUPRUM.

Sit purum; quod dignoscendum si metalli in acido nitrico diluto soluti et a potassa excedente præcipitati solutio filtrata acidoque chlorhydrico neutralisata, nullum sedimentum cum carbonate potassico (Zinci indicium) præbet. Oxidum autem a nitrate cuprico, ope potassæ præcipitatum, in ammonia caustica plane sit solubile.

CURCUMA, Radix.

Curcuma longa L. (Monandria Monogynia L.; fam. Scitamineæ). Planta perennis Chinæ et Indiæ orientalis.

Radix (Rhizoma) adfertur tum in tuberibus subglobosis vel ovatis, nucem juglandem æquantibus, tum in frustis cylindricis, pollicaribus, nodosis, duris, ponderosis, extus e luteo fuscis, intus flavis, in fracturæ loco passim nitidulis, odoris modice fragrantis, proprii, saporis amaro-aromatici, calidiusculi. Charta infuso aquoso vel spirituosio Curcumæ picta, a quavis substantia alcalina rubore ad nigrum vergente tingitur.

CYDONIA, Fructus, Semen.

Pyrus cydonia L.; *Cydonia vulgaris* Pers. (Icosandria Pentagynia L.; fam. Pomaceæ). Arbor orientalis in hortis Europæ culta.

Fructus maturi, subglobosi, anguloso-sulcati, pallide lutei, tomento albo tecti, odoris proprii grati, saporis acerbi et subamari.

Semina oblongo-acuta, hinc plana, illinc gibba, 4 ad 5 millim. longa, extus fusca, non nitida, intus albida, eximie mucilaginoso, inodora, saporis fatui, mucilaginosi. Ne confundantur cum seminibus Pyri communis vel Mali, quæ nitentia sunt et indumento mucilaginoso carent.

CYNOGLOSSUM, Radix seu Cortex radicis.

Cynoglossum officinale L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Borraginæ). Planta biennis in locis siccis, ad vias et sepes crescens.

Radix, e planta bienni colligenda, fusiformis, longa, carnosa, simplex vel ramosa, superne 3 ad 8 centim. crassa, extus fusca, intus alba, recens odoris nauseosi, saporis fatui, mucilaginosi. Servetur in loco sicco.

DIGITALIS, Folia.

Digitalis purpurea, L. (Didynamia Angiospermia L.; fam. Scrophularineæ). Planta biennis in Belgio frequens.

Folia ovato-oblonga, acuta, rugosa, leviter et inæqualiter crenata, majora, mollia, superne obscure viridia, subtus pallidiora, pubescentia, saporis amari, acerrimi. E plantis incultis, in locis siccis crescentibus, tempore primo efflorescentiæ, colligantur. Caute servantur in vitris clausis.

DIOSMA CRENATA, Folia.

Folia Bucco.

Diosma crenata L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Diosmeæ). Planta frutescens Capensis.

Folia coriacea, lanceolata, serrulata, luteo-viridia, margine glanduloso-punctata, glabra, 2 ad 5 centim. longa, odoris penetrantis ingrati, saporis amari, aromatici.

DULCAMARA, Stipites.

Solanum dulcamara L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solaneæ). Planta perennis frutescens, indigena, ad sepes, in fruticetis et locis humidis obvia.

Stipites (Caules) flexiles, subangulosi, pennam anserinam et ultra crassi, ramosi, glabri, lignosi; juniorum cortex externe et interne viridis, adultorum et majorum e flavo pullus vel e fusco viridis, rugosus et hiscens. Sapor primo subamarus, dein dulcis, odor mucidus, virosus, præsertim in recentibus.

Colligendi stipites sunt baccis maturatis et post foliorum lapsum.

ELEMI.

Gummi s. resina Elemi.

Amyridis elemiferæ L.? *Icicæ Icarabæ* Dec. (Octandria Monogynia L.; fam. Terebinthaceæ), arboris Americæ meridionalis, succus resinosis sponte stillans et sole indurescens.

Prostat in glebis variæ magnitudinis, plerumque foliis palmæ involutis, ex albo flavis, punctis vel maculis virescentibus intermixtis, aliis opacis, aliis subdiaphanis, splendoris resinoso-vitrei, in frigore fragilibus, calore manuum emolliendis, odoris subfœniculacci, saporis paris, amaricantis.

Elemi in alcohole frigido partim tantum sed calore admoto plane solvitur. Distinguendum est a resina Pini maritimæ, magis flava, odoris ingrati terebinthinacci et in alcohole frigido solubili.

ERYSIMUM, Herba.

Erysimum officinale L.; *Sisymbrium officinale* Dec. (Tetradynamia Siliquosa L.; fam. Cruciferae). Planta annua, indigena, ad vias et in ruderalis frequens.

Herba, caule erecto, ramoso, cylindrico, pubescente; foliis alternis, pubescentibus, inferioribus runcinatis, summis minoribus, subpetiolatis, hastatis, dentatis, odoris levis, saporis herbacei, subacris.

Flores parvi, flavi, subsessiles, in racemos spicatos digesti.

EUPHORBIVM.

Euphorbiæ officinarum L.; *Euphorbiæ Canariensis* L. et forsitan plurium *Euphorbiæ* specierum (Dodecandria Tryginia L.; fam. Euphorbiaceæ), fruticium Africae meridionalis, succus gummo-resinosus e planta sponte stillans et aëre induratus.

In guttis seu frustulis adfertur multiformibus, rotundatis vel angulatis, plerumque perforatis, extus sordide flavis vel rufescentibus, intus albidis, fracturae conchoideæ, odoris nullius, saporis post masticationem acerrimi, urentis. *Euphorbium prunis* inspersum gratum odorem spargit. Caute serva.

FARFARA, Herba, Flores.

Tussilago farfara L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis, indigena, ad fossas et in agris argillaceis humidisque crescens.

Herba foliis radicalibus, latis, longe petiolatis, subrotundo-ovatis, sinuato-angulatis, denticulatis, subcarnosis, superne glabris et læte viridibus, subtus albido-tomentosis, odoris fere nullius, saporis mucilaginosi, amari, subadstringentis.

Flores flavi, solitarii, compositi, radiati, in seapo monocephalo tomentoso subaphyllo, ante folia nascentes, odoris debilis, saporis amariusculi. Colligantur nuper evoluti.

FEL BOVINUM s. TAURINUM.

Bovis Tauri domestici L., bilis cystica.

Succus viscosus, ex fusco flavus vel viridis, odoris peculiaris ingrati, saporis peramari et nauseosi. Sit recens.

FERRUM.

Metallum notissimum, tenax, ductile, magneti obediens.

In acido chlorhydrico diluto perfecte sit solubile, nec cupro inquinatum, quod cum ferro polito in solutione facile detegitur.

FOENICULUM, Semen.

Feniculum dulce Dec. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferae). Planta biennis Orientis et Europae australis, apud nos culta.

Semina oblonga, ovoidea, pallide viridia, 7 millim. circiter longa, bipartibilia, achæniis convexo-planis, quinque-costatis, odoris fortis, aromatici, grati, saporis paris, subdulcis.

Rejiciantur semina Fœniculi vulgaris Dec. et Fœniculi piperiti Dec., quæ nigrescentia, parviuscula et saporis acris.

FOENUGRÆCUM, Semen.

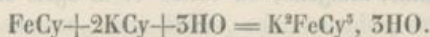
Trigonella fœnum græcum L. (Diadelphia Decandria L.; fam. Papilionaceae). Planta Europae meridionalis annua.

Semina parva, oblongo-rotunda, obtusa, subquadrigona, compressa, utrinque sulco oblique notata, ex flavo vel e rubro fusca, glabra, odoris proprii submelilotini, saporis mucilaginosi, amaricantis.

FERRO-CYANURETUM POTASSII.

CYANURETUM FERROSO-KALICUM.

Proto-cyanuretum ferri et potassii. Kalium ferrato-cyanatum. Kali borussicum. Prussias potassæ luteus.

Sal in officinis chemicis majoribus paratum. Crystalli rhomboideae, flavae, odore earentes, saporis subdulciusculi et amaricantis, aqua sed non alcoholi solubiles; igne candente decomponuntur.

Solutio hujus salis aquosa metalla plurima praecipitat. Perchloruretum ferri colore caeruleo et sulphas cupri colore rubro-fusco praecipitatur.

FILIX MAS, Radix.

Aspidium Filix mas Sw. (Cryptogamia L.; fam. Filicaceae). Planta perennis indigena.

Radix, vel potius caudex, horizontalis, squamis paleaceis ferrugineis et stipitum reliquiis incrassatis, nec non foliorum futurorum gemmis intus viridibus tecta, extus atro-fusca, siccitate sordide rubella, fractura virescens, sapore et odore peculiari ingrato.

Ne confundatur cum caudice Athirii Filicis feminae obliquo nec horizontali, siccitate atro, stipitum reliquiis non incrassatis; nec cum caudice

Pteridis aquilinæ multo tenuiori, intus albo, epaleaceo, neque cum caudice Aspidii spinulosi, intus concolore.

Radices effodiendæ in sylvis montosis, lapidosis, sub finem æstatis vel autumno, remotis fibrillis paleisque, nec ultra annum serventur.

FRAGARIA, Radix.

Fragaria vesca L. (Icosandria Polygynia L.; fam. Rosaceæ). Planta perennis, indigena.

Radix (Rhizoma) cylindrico-fusififormis, 6 ad 9 centim. longa, superne squamis læte ferrugineis tecta, subtus fibris longis, filiformibus, fuscis, obsita, intus e flavo-rubella, inodora, saporis adstringentis.

FULIGO.

Substantia carbonacea, nigra, friabilis, odoris ingrati, saporis salsi, empyreumatici, ex lignorum combustorum fumo inferioribus caminorum parietibus accrescens.

FUMARIA, Herba florens.

Fumaria officinalis L. (Diadelphia Hexandria L.; fam. Fumariaceæ). Planta annua in agris et in hortis frequens.

Herba succulenta, foliis alternatim bipinnatis, foliolis trilobatis, angustatis, cuneiformibus, mollibus, inodoris, saporis amari, salsi, subacris.

Florès sunt parvi, pedunculati, subracemosi, bracteati, corolla irregulari calcarata, rubella.

GALANGA, Radix.

Maranta galanga L.; *Alpinia galanga* Willd. et Sw. (Monandria Monogynia L.; fam. Scitamineæ). Planta perennis Indiæ orientalis et Chinæ.

Radix (Rhizoma) in frustis advecta 7 ad 8 centim. longis, digitum circiter crassis, rugosis, annulato-geniculatis, extus e fusco rufis, intus rubellis, odoris aromatici, saporis fervidi, acris, subamari.

GALBANUM.

Galbani officinalis L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ), fructibus Arabiæ, Persiæ, etc., succus sponte vel e sauciato cortice stillans et aëre induratus.

Gummi-resina in placentis e granis ut plurimum inter se conglutinatis constans, rarius in granis separatis, albo-flavescens, subsplendida, glutinosa, ceræ consistentiæ sed calore manus lentescens, in frigore fragilis, odoris gravis, ingrati, saporis calidi, amaricantis, acris.

Galbanum in massis eo melius est, quo plura continet grana ex albo lutea et semipellucida.

GALLÆ.

Quercus infectoria Oliv. (Monœcia Polyandria L.; fam. Cupulifereæ). Frutex Asiæ minoris.

Excrecentiæ morbosæ, punctura Cynipis gallæ tinctoriæ Oliv., in foliorum petiolo vel in ramis junioribus productæ, globosæ, verrucosæ, rugosæ, subpedunculatæ, exsiccatione e flavescente cinereæ vel e nigro viridescentes, inodoræ, saporis peradstringentis.

Præstantissimæ sunt Aleppenses aut Turcicæ nigrae, ponderosæ, intus densæ, neque perforatæ.

GENTIANA, Radix.

Gentiana lutea L. (Pentandria Digynia L. fam. Gentianæ). Planta montana perennis in Gallia, Helvetia, Germania, etc., crescens.

Radix cylindrica, longa, subramosa, superne digitum et ultra crassa, carnosa, siccata in segmentis allata variæ magnitudinis, contortis, annulato-rugosis, ponderosis, partem corticalem fuscam et partem internam porosam, flavam vel aurantiacam præbentibus, odoris proprii, subaromatici, saporis primum dulciusculi, dein amarissimi.

GEOFFROYA SURINAMENSIS, Cortex.

Geoffroya inermis Sw.; *Geoffroya Surinamensis* Murr. (Diadelphia Decandria L.; fam. Cæsalpineæ). Arbor Americæ meridionalis in nemoribus Surinamensibus frequens.

Cortex in frustis longis, planis, crassitudinis variæ pro arboris ætate vel parte a qua separatur, ponderosus, extus lichenibus griseis aut flavescens ablati ex fusco cinereus, intus fibrosus, atro-purpureus, striis vel punctis lucide fuscis distinctus, odoris nullius, saporis amari, subadstringentis.

GNAPHALIUM, Flores.

Pes Cati.

Gnaphalium dioicum L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Corymbifereæ). Planta indigena.

Herba tri-quadripollicaris, lanuginosa, non ramosa, florum capitulis corymbosis, involucri squamis coloratis lævibus. Flores albi aut subpurpurei.

GRAMEN, Radix.

Triticum repens L. (Triandria Digynia L.; fam. Gramineæ). Planta perennis, indigena.

Radix, vel potius rhizoma, repens, prælonga, subramosa, teres, calamus stramineum circiter crassa, fistulosa, articulata, glabra, ad articulos distantes fibrillosa et squamosa, tenax, ex albo flavescens, succulento-carnosa, odoris vix ullius, saporis subdulcis.

Rejiciantur fibrillæ articulorum et radices insipidæ.

GRANATUM, Cortex radices et fructuum.

Punica granatum L. (Icosandria Monogynia L.; fam. Myrtaceæ). Arbor Asiæ et Europæ meridionalis, apud nos in hibernaculis culta.

Cortex radices, e planta spontanea colligendus, in frustis occurrit majoribus minoribusve, canaliculatis, flexuosis, fragilibus, 1 ad 2 millim. crassis, extus inæqualibus, griseo-luteis, intus e viridi pallide flavis, odoris debilis, nauseosi, ingræte amariusculi. Superfici internæ ut plurimum fragmenta ligni pallide lutescentis adhærent.

Cortex fructus coriaceus, externe e fusco rubicundus, interne flavus, exsiccatione utrinque magis fuscus, inodorus, saporis amari et peradstringentis.

GRAPHITES.

Carburetum ferri nativum. Plumbago.

Minerale in Angliæ, Hispaniæ, etc., fodinis obvium.

Sit e cinereo nigrum, nitoris submetallici, tactu pingue, valde depingens, texturæ lamelloso-squamosæ, fracturæ granulosa, subconchoïdæ, nitentis. Pond. specif. 2,089.

GUAJACUM, Lignum, Resina.

Guajacum officinale L. (Decandria Monogynia L.; fam. Zygophyllæ). Arbor Indiæ occidentalis.

Lignum ponderosum, compactum, e viridi fuscum, aqua gravius, resinose, cortice vestitum extus griseo-fusco, intus ex cinereo flavo, odoris, si calefiat, aromatici, saporis subacris et nonnihil amari. Alburnum est levius et pallide lutescens.

Rasura, in officinis plerumque obvia, cum frustulis albis, e lignis heterogeneis ortis, ne nimis sit mixta.

Resina, seu succus arboris resinose inspissatus ex pullo virescens, in frustis inæqualibus advehitur, sæpe fragmentis corticis unita, fragilis, diffracta splendens, in frustis minoribus pellucida, subamara, acris, urens, prunis

inspersa odoris proprii, grati. In pulverem trita et luci exposita virescit. Alcohole soluta ab acido nitroso colore cœruleo tingitur.

GUMMI ARABICUM.

Acaciæ veræ Willd.; *Acaciæ Ehrenbergii* Hayn., aliarumque *Acaciæ* specierum (*Polygamia Monœcia* L.; fam. *Mimosæ*), in variis *Africae* regionibus crescentium, succus gummosus, sponte exsudans et aëre obduratus.

Gummi arabicum in frustulis adfertur globosis vel oblongis, variæ magnitudinis, albicantibus aut albo-flavescentibus, nitentibus, semipellucidis, fracturæ conchoideæ splendentis, odoris nullius, saporis fatui ac mucilaginosi, aqua maxime solubilibus. Veterinariis reliquenda frusta rubicunda aut griseo-brunea.

Gummi Senegalense, in Guinea, Senegambia, etc., collectum ab *Acacia Vereck Guill.* et *Perot.*, *Acacia Senegalensi* Willd., fere omnino gummi arabico simile, in frustulis prostat durioribus, flavescentibus aut fuscis, vix pellucidis, et in aqua frigida non plane solubilibus.

GUMMI TRAGACANTHÆ.

Astragalus creticus Lam.; *Astragalus verus* Oliv. (*Diadelphia Decandria* L.; fam. *Papilionaceæ*). Frutices *Græciæ* et *Asiæ minoris*.

Gummi Tragacanthæ bonæ notæ in frustulis elongatis occurrit, tenuibus, filiformibus, multifarie contortis, vel latioribus applanatis et conglutinatis; album cæteroquin, subdiaphanum, tenax, leve, inodorum, in aqua ad mucilaginem spissum ac glutinosum intumescens. Rejiciendum est sordidum, flavum vel fuscum, quod *Tragacantha* in sortis nuncupatur.

GUMMI GUTTÆ.

Garciniæ Cambogiæ Roxb.; *Stalagmitis cambogioides* Murr. (*Polyandria Monogynia* L.; fam. *Guttiferæ*), arborum *Indiæ orientalis*, succus gummosus, vel e ramulis resectis, vel e cortice trunci vulnerato emanans, et aëre aut leni calore induratus.

Prostat in placentis vel in frustis polymorphis, solidis, fragilibus, coloris e fusco lutei, fracturæ conchoideæ nitentis, in margine frustulorum subpellucidis, pulverem flavum trituratione præbentibus, odoris nullius, saporis primum debilis, dein ex acri subdulcis.

Gutti sordide fusco-luteum ab *Hyperico baccifero*, *Hyperico Cayennensi* aut *Euphorbiæ* speciebus collectum, rejiciatur.

HEDERA TERRESTRIS, Herba florens.

Glechoma hederacea L. (*Didynamia Gymnospermia* L.; fam. *Labiatae*). Planta perennis, indigena.

Folia in caule tenui, simplici, radicante, quadrangulari opposita, petiolata, cordato-reniformia, crenata, glabra, subtus haud raro rubella, odoris subaromatici, fricata dum recentia sunt, intensi, saporis amaricantis.

Flores, in axilla foliorum nascentes, subpedunculati, purpurei vel amœne violacei.

HELENIUM, Radix.

Inula helenium L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis Europæ australis, in Belgio rara sed sæpe hortensis.

Radix magna, cylindrico-ramosa, fibris filiformibus albis et copiosis obsessa, lætè griseo-fusca, subrugosa, intus cinereo-albida, punctis fusciscentibus quasi resinosis adpersa, densa, dura, fragilis, odoris fortis haud ingrati, aromatici, Violam odoratam redolentis et saporis acriusculi, amari, faucibus diu adhærentis.

HELLEBORUS ALBUS, Radix.

Veratrum album L. (Hexandria Trigynia L.; fam. Colchicacæ). Planta perennis montana Europæ australis, Germaniæ, Helvetiæ, etc.

Radix (Rhizoma) siccata cylindrico-conica, obtusa, tuberculoso-rugosa, 2 centim. circiter crassa, 4 ad 5 centim. longa, e radiculis resectis scabra, epidermide tecta e luteo pallide fusciscente, intus albida vel fusciscentis, odoris fere nullius, saporis primum nauseoso-amari, dein acerrimi, urentis.

HELLEBORUS NIGER, Radix.

Helleborus niger L. (Polyandria Polygynia L.; fam. Ranunculacæ). Planta perennis in sylvis montosis Belgii et Europæ mediæ crescens.

Radix (Rhizoma) subrotunda, nigro-fusca, annulato-sulcata, 3 ad 4 centim. circiter crassa, ramos edens breves, geniculatos, e quibus prodeunt radicellæ numerosæ, prælongæ, intricatæ, e fusco nigricantes, intus albidæ vel flavescens, saporis primum debilis, dein acris, nauseosi. Fibrillæ minores crassioribus ipsoque radicis tubere virtute præstant medica.

Ne confundatur cum radicibus Actææ spicata, Adonidis vernalis, Hellebori viridis aut fœtidi; genuina foliis radicalibus pedatis, foliolis magnis, nitidis, lævigatis et subintegerrimis dignoscitur. Cautè serva.

HELMINTOCHORTON.

Corallina Corsica. Muscus Corallinus.

Helmintochortos officinalis L.; *Fucus helmintochortos* Dec.; *Sphero-*

coccus helmintochortos Ag. (Cryptogamia L.; fam. Algæ). Crescit ad littora insulæ Corsicæ, Siciliae, Lusitaniæ, etc.

Alga filis constans numerosis, cartilagineis, tenacibus, geniculatis, tenuissimis, dichotomis, coloris fusco-flavi, saporis salsi, ingrati, odoris mucidi, marini.

Helmintochorton officinarum massam implicatam, fusco-rufam, Coralina officinali, algisque heterogeniis commixtam, sistit. Removeantur conchylia et lapides sæpius immixti.

HIPPOCASTANUM, Cortex.

Esculus Hippocastanum L. (Heptandria Monogynia L.; fam. Hippocastaneæ). Arbor Persiæ borealis in Belgio culta.

Cortex ex ramis mediæ ætatis collectus et ab alburno liberatus.

HIRUDO.

Hirudo medicinalis L., animal ex ordine Annelidarum in Galliæ, Germaniæ, Poloniæ, etc., paludibus frequens.

Hirudo, corpore subcylindrico, lubrico, annulato, antrorsum attenuato, in dorsum convexo, subtus plano; capite obtuso; ore triquetro dentibus tribus parvis, acutissimis munito; dorso atro-fusco vel obscure olivaceo lineis quatuor longitudinalibus picto, quarum prima dorsalis rufa, altera rufa nigro-maculata, tertia e nigro subrufa, quarta seu marginalis lutea; ventre sordide olivaceo, maculis nigris variegato.

HORDEUM, Semen.

Hordeum vulgare, *Hord. distichum*, *Hord. hexasticum* L. (Triandria Digynia L.; fam. Gramineæ), plantæ annuæ in Belgio cultæ.

Semen integrum, prout colligitur, Hordeum crudum vocari solet; quod cortice molendo exutum est, Hordeum mundatum, et quod mola in formam sphericam redactum, Hordeum perlatum dicitur.

Hordei semina primæ germinationi subjecta, dein vel aëre libero, vel furni ope subito siccata, Malthum sistunt.

HYDRARGYRUM.

Mercurius Vivus.

Sit lucide splendens, digitis non adhærens, globulis exacte sphericis currens.

Hydrargyrum plerumque plumbo et stanno, hinc inde zinco aut bismutho inquinatum adfertur. Depuretur encheiresi in parte secunda Codicis dicta.

HYOSCYAMUS, Folia, Semen.

Hyoscyamus niger L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solanææ). Planta biennis, indigena, in ruderatis et ad sepes obvia.

Folia in caule erecto, tereti, superne ramoso, villosa, subglutinosa, alterna, sessilia, amplexicaulia, oblongo-ovata, acuta, lata, pinnatifido-incisa, plus minus molliter subviscido-villosa, obscure viridia, odoris virosi, ingrati, saporis fatui, amaricantis, acris.

Semina parva compressa; orbiculari-subreniformia, foveolis reticulata, rugosa, cinerea, ex ochroleuco fusca, fere inodora cum sapore nauseoso, amarescente, oleoso.

HYPERICUM, Herba florens.

Hypericum perforatum L. (Polyadelphia Polyandria L.; fam. Hypericicæ). Planta perennis, indigena.

Herba, caule erecto, ramoso, tereti, glabro; foliis oppositis, sessilibus, oblongo-ovatis, integerrimis, glabris, punctis fuscis pellucidis crebris distinctis; floribus in cymas terminales paniculam formantes congestis, saturate luteis, odoris debilis haud ingrati, saporis balsamici, amaricantis, subadstringentis.

HYSSOPUS, Herba florens.

Hyssopus officinalis L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Fruticulus Europæ meridionalis, nobis hortensis.

Folia in caule erecto tetragono et ramis opposita, subsessilia, ovato-lanceolata, angusta, integerrima, obtusa, saturate viridia, subpilosa, sursum glabra, subtus punctata, margine minutissime ciliata, odoris fragrantis, saporis quodammodo calidi, aromatici, amaricantis.

Summitates subfloridæ, floribus cœruleis aut albis, fasciculato-verticillatis, in spicas racemosas secundas digestis.

ICHTHYOCOLLA.

Colla piscium.

Acipenser Huso, L.; *Acip. Guelderstædii* Brandt et Ratz.; *Acip. Ruthe-nus* L.; *Acip. stellatus* Pall., pisces mare Nigrum et Caspicum præcipue inhabitantes.

Vesiculæ natatoriæ aut intestinorum tunica interna siccata, vel plana, vel in spiras lyriformes contorta, alba, diaphana, tenax, odoris et saporis expers, in aqua fervida et spiritu vini aqua diluto penitus fere solubilis; solutio aquosa refrigerata gelatinam spissam exhibet.

INDIGO.

Cæruleum indicum. Pigmentum indicum.

Variæ *Indigoferæ* species (*Diadelphia Decandria* L.; fam. Leguminosæ), et aliæ plantæ, præcipue *Isatis tinctoria* et *Polygonum tinctorium*, indigo continent.

Est massa obscure cærulea, inodora et insipida, quæ ungue impressa cupri colorem nitore refert. In aqua, spiritu vini, æthere, oleis, nec non in substantiis alcalinis, aqua dilutis, vix solvitur, immutataque remanet. Ignis ope sublimatur partim in crystallis acufornibus cupro-purpureis.

Indigo sit aqua levius; in fracto ne detegantur substantiæ heterogeneæ (calcaris), et combustionem ne nimiam copiam substantiarum terrearum, quibus haud raro adulteratum est, relinquat.

IODUM. IODIUM. IODINUM. IODINA.

Squamulæ griseo-nigræ, splendentes, odoris ingrati, saporis acris, metallici, igne sub forma vaporis violacei plane avolantes.

Iodum alcohole sit ex toto solubile.

IPECACUANHA, Radix.

Cephaelis ipecacuanha Willd.; *Callicocca ipecacuanha* Brot. (*Pentandria Monogynia* L.; fam. Rubiaceæ). Planta perennis Brasilis.

Radix cylindrica, culmum stramineum usque calamum scriptorium tenuem crassa, dura, varie inflexa, annulis confertis rimisque profundis distincta, extus e fusco grisea, intus e luteolo alba, odoris mucidi, nauseosi, saporis amaricantis, subacris, nauseosi. Meditullium, a quo cortex crassus et friabilis facile separatur, lignosum, subflavescens, insipidum, rejiciendum est.

Pulvis in vitris probe clausis, nec nimis diu, servetur.

IRIS FLORENTINA, Radix.

Iris florentina L. (*Triandria Monogynia* L.; fam. Irideæ). Planta perennis Europæ meridionalis et Orientis, nobis hortensis.

Radix (Rhizoma) siccata et decorticata adfertur in frustis oblongis, compressis, inæqualibus, 5 centim. et ultra crassis, plus minus nodosoramosis, ponderosis, duris, ex albo flavis, cum punctis fuscis, odoris violacei, saporis mucilagineo-farinosi, amaricantis, subacris.

Cum radicibus varietatis vilioris nonnunquam adulteratur, quare odoratissima eligenda.

Servetur in loco sicco, aëre libero.

JALAPPA, Radix.

Convolvulus jalappa L.; *Ipomœa jalappa* Desf. (Pentandria Monogynia L.; fam. Convolvulaceæ). Planta perennis Mexicana.

Radix venalis in taleolis prostans subglobosis vel pyriformibus, subinde oblongis, sæpe in duas partes secta, ponderosa, compacta, cortice fusco et rugoso texta, intus annulis concentricis, resinosis, fuscis, textu celluloso lamelloso, obscure griseo, distincta; odoris est debilis, ingrati, saporis acris, nauseosi, subaciduli.

Cave ne hanc radicem ope alcoholis resina privatam accipias. Quæ vermibus erosa, ad extractionem resinæ inservit.

JECORIS ASELLI OLEUM.

E jecore *Gadi Morrhue* et aliarum Gadi generis specierum, in Norwegia præcipue obtinetur.

Duæ in commercio occurrunt species :

1° Oleum jecoris Aselli album, ex hepate recente sponte fluens, pingue, pellucidum, aureo-flavum vel flavescens, odoris et saporis piscini, ponderis specif. 0,920 — 0,922. In viginti circiter partibus alcoholis fervidi solvitur.

2° Oleum jecoris Aselli fuscum, ex hepate assato, vel plus minusve putrido elicatum, opacum, coloris badii, ponderis specifici 0,923, consistentia priori simili, sed odore et sapore ingrato empyreumatico-acri, diversum.

Oleum jecoris Aselli in vasis bene obturatis et loco frigido servetur.

Datur quoque oleum piscium nigrum ex hepate putrido caloris ope elicatum, consistentiæ syruposæ, ponderis specifici 0,929; minore virtute ac præcedentia olea gaudet, nec illis substituatur.

JUGLANS, Folia, Drupæ recentes, Oleum nucis.

Juglans regia L. (Monœcia Polyandria L.; fam. Juglandæ). Arbor Orientis in Belgio culta.

Folia magna, impari-pinnata, pinnis oblongo-ovalibus, glabris, subseratis, subæqualibus, firmis, odoris peculiaris haud ingrati, saporis nauseoso-acris.

Drupæ immaturæ notissimæ; colligantur dum subula eburnea perforari possunt.

Oleum e nucleis maturis recenter expressum, flavicans, limpidum, spissiusculum, facile rancescens, inodorum, saporis grati, dulciusculi.

JUJUBÆ, Baccæ.

Zizyphus vulgaris L.; *Rhamnus Zizyphus* Lam. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rhamneæ). Frutex Orientis, Europæ meridionalis et Africæ borealis.

Drupæ siccatae magnitudine pruni minoris, rugosæ, ovales, utrinque obtusæ, rubro-coccineæ, in parenchymate carnosogranulato, albido, grate dulci et mucilaginoso, nucleum ferentes oblongo-ovatum, utrinque acutum, durum, bilocularem, rarius unilocularem.

JUNIPERUS, Baccæ.

Juniperus communis L. (Diœcia Polyandria L.; fam. Coniferæ). Frutex Europæ borealis, indigena.

Baccæ secundo tantum anno maturæ, globosæ, Pisi minoris magnitudine, superne tribus, a petalis relictis, punctis notatæ; recentes nigro-violaceæ, nitidæ; siccæ nigre, in parenchymate carnosogranulato, rufescente, saporis dulcis, aromatici, odoris balsamici grati, tria includentes semina planoconvexa.

KINO.

Gummi Kino s. Gambiense.

Tres Kino species venales prostant, quarum binæ priores solum officinas intrent.

Prima, Gummi Kino verum s. Africanum dicta, ex arbore manans Africa tropicæ (*Pterocarpus Senegalensis* Hook; *Diadelphina Decandria* L.; fam. Papilionaceæ), constat ex frustulis parvis, duris, opacis, nitidis, rubro-nigricantibus, margine subdiaphanis, odoris nullius, saporis adstringentis, salivam violaceo colore tingentibus. In aqua frigida fere dimidia pars, in fervida fere totum solvitur, æque ac in alcohole, quocum solutionem coloris sanguinei exhibet. Solutio aquosa cum chlorureto ferrico colore atroviridi tingitur.

Secunda, Gummi Kino occidentale s. Americanum dicta, ex India occidentali, extractum *Coccolobæ uviferæ* (Octandria Digynia L.; fam. Polygoneæ), advehitur in frustis magnis, nigro-fuscis, fragilibus, fractura resinoso-splendentibus, saporis primo aciduli, dein peramari et adstringentis. Solutio aquosa cum chlorureto ferrico colore cœruleo-nigro tingitur.

Tertia, Kino Australe dicta, e Nova Hollandia, *Eucalypto resiniferæ* Sw. (Icosandria Monogynia L.; fam. Myrtaceæ) debetur. Frusta refert diversæ magnitudinis et formæ, heterogeneis mixta, intense atrofusca, splendentia, saporis adstringentis, amari, in pulverem coloris pastæ cacao tinæ facile

terenda. Solutio ejus aquosa cum chlorureto ferrico colore fusco-nigro tingitur.

Prima species cæteris anteponeuda, ne cum Sanguine Draconis, in aqua non solubili, sit inquinata.

KREOSOTUM.

$C^{25} H^{16} O^4$.

Liquor oleosus e pice liquida ligni Fagi destillatione pluries repetita elicitus.

Sit coloris expers vel leviter rufescens, pellucidus, odoris proprii gravissimi, saporis acris empyreumatici. In spiritu vini facillime, at in aquæ centum partibus tantum solvitur. Ebullit temperatura 205°. Pond. specif. 1,057. Servetur in vasis bene obturatis et loco obscuro.

Kreosotum Lacmi aut Curcumæ colorem non mutet. Lixivio potassæ causticæ solutum, ex addita aqua ne turbetur. In tubulo vitreo calori 100° C. expositum, aquam solutam vel alcoholem admixtum demittit.

LADANUM s. LABDANUM.

Cisti Ladaniferi L.; *Cisti Cyprii* Lam. (Polyandria Monogynia L.; fam. Cistineæ), fruticis Orientis et Europæ australis, succus gummi-resinosus.

Resina est solida, ponderosa, nigra, fracturæ subgriseæ, inter digitos facile mollescens, odoris balsamici, saporis subamari; accensa fumum suaveolentem spargit.

LACCA.

Fici religiosæ et indicæ L. aliarumque forsitan arborum Indiæ orientalis succus resinosus, ex arboribus istis, femellarum *Cocci ficus* punctura exsudans, siccando ramos incrustans, ejusdemque insecti pigmento rubro imbutus.

Due gummi Laccæ species in commercio nunc tantum habentur, scilicet: Lacca in granis et Lacca in tabulis.

Prior est in frustulis parvis, seu granis discretis, irregularibus, subpellucidis, rubicundis, saporis resinosi, odoris grati si accenduntur, et salivam colore purpureo tingentibus.

Secunda species, seu Lacca in tabulis, in lamellis prostat e flavo rubentibus, fere diaphanis, nitentibus, inodoris et insipidis, fragmentis vitri Antimonii similibus.

LACMUS.

Lacca musci.

Lichen roccella L. (Cryptogamia L.; fam. Lichenes), in rupibus maritimis insularum Azoricarum, Archipelagi, etc., crescens.

Pastæ quadrato-oblongæ, 2 centim. circiter longæ, pulchre cyaneæ, solidæ ast depingentes, fragiles, odoris subalcalini, in officinis propriis ex Lichene Roccella paratæ.

LACTUCA, Herba, Succus.

Lactuca sativa L. (Syngenesia Polygamia æqualis L.; fam. Compositæ). Planta annua, indigena, sæpius culta.

Folia in caule lævi erecta, oblonga vel rotundata, earina non aculeata.

Hujus plantæ succus lacteus induratus (Lactucarium) in frustulis prostat polymorphis, e fusco flaventibus, opacis, fragilibus, odoris virosi et saporis papaverini amari.

Ne confundatur Lactucarium cum succo ex eadem planta expresso et caloris ope siccato, fusco-rubescente, quem Thridacis nomine dignoscitur. Hic aëris humorem attrahit, nec odore viroso gaudet ut Lactucarium.

LACTUCA VIROSA, Herba.

Lactuca virosa L. (Syngenesia polygamia æqualis L.; fam. Compositæ). Planta biennis, indigena sed rarior, sæpius hortensis.

Folia in caule glabro, superne ramoso, inferne aculeato, alterna, sessilia, patentia, inferiora sinuato-dentata, undulata, in petiolum attenuata; superiora ovato-lanceolata, sagittata, integra, denticulata; utraque glauca, subtus costa media aculeata. Herba recens succo turget lacteo odoris nauseosi et saporis amari, acris.

Colligenda folia antheseos initio; nec confundenda planta cum *Lactuca scariola* L., quæ foliis verticalibus, runcinato-pinnatifidis ab illa distinguitur.

LAPATHUM ACUTUM, Radix.

Rumex obtusifolius L.; *Rumex purpureus* Poir. (Hexandria Trigynia L.; fam. Polygonæ). Planta perennis in locis humidis, ad vias et in agris crescens.

Radix longa, fusiformis, simplex vel ramosa, superne digitum ad pollicem crassa, nonnihil fibrosa, ex fusco flava, intus lutea, inodora, saporis amaro-acris, subadstringentis. Masticata salivam flavo colore tingit.

LAPIS CALAMINARIS.

Carbonas Zincicus natus. Calamina.

Substantia lapidea, compacta, ponderosa, coloris luteo-albicantis, ochracei aut rubelli. Pulverata in acido sulphurico calefacto solvitur, sedimentum gelatiniforme (terra silicea), relinquens.

LAURO-CERASUS, Folia.

Prunus lauro-cerasus L. (Icosandria Monogynia L.; fam. Amygdalææ).
Frutex vel arbor orientalis, nobis hortensis.

Folia recentia ovato-oblonga, acuta, integra, minutim serrata, coriacea, nitide viridia, subtus pallidiora, glandulis seu foveolis in dorso et ad basin ejus binis instructa, fere inodora, sed digitis trita odoris nuclei Mali persici, fragrantis, saporis styptici, amygdalini amari.

Adhibeantur semper recentia, et præsertim tempore æstivo ac calidiore colligantur.

LAURUS, Folia, Baccæ, Oleum.

Laurus nobilis L. (Enneandria Monogynia L.; fam. Laurinææ). Arbor Asiæ minoris et Europæ meridionalis, apud nos in hortis et viridariis culta.

Folia notissima semper virentia.

Fructus (Drupæ) siccati, oblongo-ovati, obtusi, nigricantes, Pisi minoris magnitudine, sub testa fragili nucleum fovens fuscum; odoris sunt aromatici, saporis pinguis, amari, balsamici, calidi.

Oleum e baccis recentibus elicatum, unguinosum, e flavo viride, spissum, quasi granulatum, odoris fortis laurini, in æthere plane, in spiritu vini partim tantum solubile.

LAVANDULA, Flores, Oleum.

Lavandula spica Dec. et *Lavandula vera* Dec. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatæ), plantæ Europæ meridionalis, in hortis apud nos cultæ.

Flores in spicam terminalem, verticillatam congesti, parvi, violacei, bilabiati, labio superiore bifido, inferiore trifido; odoris sunt aromatici, grati, saporis amari, calidi. Colligantur nuper evoluti.

Oleum æthereum, in Gallia meridionali ex *Lavandula latifolia* seu *Lavandula spica* destillatione paratum, sit limpidum, tenue, pallide flavescens, odoris et saporis fortis, aromatici. Pondus specif. 0,98.

LEVISTICUM, Radix, Semen.

Ligusticum levisticum L.; *Levisticum officinale* Koch. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ). Planta Europæ meridionalis, nobis hortensis.

Radix (Rhizoma) sicca fusiformis, ramosa, superne 1 ad 2 centim. et ultra crassa, prælonga, transversim annulato-rimosa, extus nigricans, intus albida, in medio subflava, odoris proprii grati, saporis dulciusculi, aromatico-balsamici, subacris. Hodie præcipue a veterinariis præscribitur.

Semina oblonga, uno latere plana, altero convexa, membranacea, jugis quinque interstincta, fusca, glabra, odoris peculiaris, fortis, aromatici, saporis subdulcis, acris, aromatici.

LICHEN ISLANDICUS.

Cetraria Islandica Ach.; *Lichen Islandicus* L. (Cryptogamia L.; fam. Lichenes). Planta cellularis in Islandia aliisque terris montosis Europæ borealis crescens.

Lichen siccus membranaceus, subcoriaceus, sinuatus, laciniatus, extus coloris cinerei, intus fuscus et fulvus, odoris debilis submucidi exsiccatione pereuntis, saporis amari, mucilaginosi.

LILIUM ALBUM, Bulbus, Petala recentia.

Lilium candidum L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Liliaceæ). Planta Europæ meridionalis et Orientis, apud nos hortensis.

Bulbus ovato-globosus, squamis constans imbricatis, carnosus, laxis, albis quidem, sed exsiccatione rufus, fragilibus, inodorus, saporis subamari, viscosi.

Florum petala recentia, nivea, lanceolata, obtusa, odoris fragrantis, saporis subdulcis, glutinosi.

LINUM, Semen, Oleum, Farina.

Linum usitatissimum L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Linææ). Planta annua in Belgio culta.

Semina parva, oblongo-ovata, compressa, glabra, nitida, sub membrana tenaci nucleum albidum, oleosum, includentia, odoris vix ullius, saporis ingratis dulcis et oleosi.

Oleum lini e seminibus elicatum, pingue, spissiusculum, pellucidum, fusco-flavum, odoris proprii ingrati, saporis debilis, nauseosi. Pond. specif. 0,95.

Farina, ex placentis post olei expressionem residuis et pulveratis constat. Ne diutius asservetur.

LIQUIRITIA, Radix, Succus.

Glycyrrhiza glabra L. (Diadelphia Decandria L.; fam. Leguminosæ). Planta perennis Europæ meridionalis.

Radix repens, prælonga, ramosa, cylindrica, 1 ad 2 centim. et ultra crassa, epidermide vestita glabra, e griseo-fusca, striato-sulcata. Transversim secta partem exhibet corticalem tenuem, et parenchyma læte flavum, radiatum, stratis circularibus duabus distinctum. Recens, odoris est

proprii, dulciusculi, saporis primo dulcissimi, dein amariuscule, subacris et ingrati.

Succus venalis, e radicibus recentibus coctione in aqua paratus, in massis prostat subcylindricis, solidis, nigris, siccis, fracturæ conchoïdæ, saporis dulcis subacris. Ex Hispania et Sicilia Lauri foliis involutus, advehitur.

LITHARGYRUM.

OXYDUM PLUMBICUM.

PbO.

Protoxydum plumbi. Plumbum oxydatum fuscum.

Squamulæ ex albo vel rubello sordide flavescentes, nitidæ, ponderosæ, in acido nitrico vel acetico solubiles.

Cupro ne sit inquinatum, quod in solutione acido nitrico facta, addito liquore ammoniæ, ita ut prævaleat, colore cœruleo dignoscitur.

LOBELIA INFLATA, Herba florens.

Lobelia inflata L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Lobeliaceæ). Planta annua Americæ borealis.

Herba, caule erecto, superne ramoso; foliis ovalibus, margine undulatis et irregulariter dentatis, rugosis, glabriusculis, inodoris, saporis aeris, pungentis. Flores sunt parvi, breviter pedicellati, pallide violacei, axillares et in racemos spicatos, terminales, digesti.

LUPULUS, Coni s. Strobili, Lupulina.

Humulus Lupulus L. (Diœcia Pentandria L.; fam. Urticeæ). Planta perennis in Belgio culta.

Amenta florum foemineorum subrotunda vel oblonga, ovata, squamis composita membranaceis, tenuibus, subpellucidis, mollibus, siccatione ex albido flavis, tactu viscidulis, pulvere flavo resinoso repleta, odoris grati, balsamici, narcotici, saporis amari, non ingrati.

Pars activa in pulvere flavo, Lupulina dicto, principium amarum, resinam oleumque æthereum continente et basi squamarum strobuli insidente, consistit. Lupulina in alcohole maxime solubilis est. E strobulis sacco cannabino inclusis conquassatione elicitur.

LYCOPODIUM, Semen seu Pollen.

Lycopodium clavatum L. (Cryptogamia L.; fam. Lycopodiaceæ). Planta perennis indigena, sylvatica.

Semen (potius Sporulæ) subtilissimum, leve, tactu unguinosum, digitis adhærens, pallide flavum, odoris et saporis nullius. Igne admoto celerime ardet cum flamma splendente et strepitu; aquam respuit.

Adulteratur quandoque polline Pini sylvestris, sed Lycopodii sporulæ globosæ sunt et aqua leviores; Pini pollen corpusecula sistit oblonga, curvata, facileque cum aqua miscetur, æque ac pollen Typhæ aliarumque plantarum. Amylum admixtum cæruleum colorem cum Iodo exhibet.

MAJORANA, Herba florens.

Origanum Majorana L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Planta Europæ meridionalis in hortis nostris culta.

Folia in caule erecto, tetragono, pubescente et in ramis conformibus, parva, opposita, ovalia, obtusa, subtomentosa, integerrima, brevi petiolata, ex albo viridia, odoris fortis, proprii, saporis aromatici, subacris, amaricantis.

Flores albi, in spiculas ternatas, sessiles, subglobosas, congesti.

MALVA SYLVESTRIS, Herba.

Malva sylvestris L. (Monadelphia Polyandria L.; fam. Malvaceæ). Planta indigena, fere ubique obvia.

Herba, caule erecto, herbaceo, ramoso, foliis septemlobatis, acutis, dentatis, subtus subvillosis, petiolis pedunculisque pilosis. Flores sunt axillares, aggregati, majusculi, violacei, purpureo-venosi, corolla quinquepartita.

MALVA VULGARIS, Herba.

Malva rotundifolia L. (Monadelphya Polyandria L.; fam. Malvaceæ). Planta perennis indigena, vulgatissima.

Herba, caule prostrato, foliis longe petiolatis, subrotundis, obsolete quinque lobatis, denticulatis, utrinque minutim pubescentibus, inodoris, saporis subviscidi, mucilaginosi. Corolla pallide rubella, venis purpureis picta, inodora.

Ne confundenda cum Malva sylvestri, cujus caulis erectus, folia septemlobata et corolla major, violacea.

MANNA.

Fraxini Orni L.; *Orni Europæ* Pers. (Diandria Monogynia L.; fam. Fraxineæ), arboris Europæ australis, succus sponte vel ex cortice inciso, mensibus æstivis stillans.

Manna Calabrina ac Siciliana in frustulis adfertur solidis, oblongis, levibus, friabilibus, ex albo lutescentibus, fracturæ granulatae, calore manu emolliendis et subviscidis, odoris proprii, submellei, saporis dulcis, subnauseosi, acriuseuli.

Præstat siccior, levior, purior, subpellucida, albicans cum rubedine. Glebæ hujus mannæ majores, purissimæ, sub nomine Mannæ electæ venduntur. Manna in lacrymis ex arbore sponte stillans omnium purissima, nobis nunquam adlata. Servetur in loco sicco et frigido.

Manna cum saccharo aut melle adulterata, detegitur ope alcoholis frigidi et diluti, qui saccharum præcipue solvit.

MARRUBIUM ALBUM, Herba.

Marrubium vulgare L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Planta perennis indigena.

Herba in caule erecto, ramoso, inferne lanuginoso, albido, folia opposita, petiolata, subrotunda, utrinque incano villosa, grosse crenata, odoris proprii balsamici, tritu aucti, saporis similis, amari.

MASTICHE s. MASTIX.

Pistacia Lentisci L. (Diœcia Pentandria L.; fam. Terebinthaceæ), fruticis Europæ australis et Orientis, e cortice trunci et ramorum, resina in lacrymarum forma stillans ac sole indurescens.

In granis prostat parvis, subglobosis, siccis, fragilibus, pallide flavis, subpellucidis, superficie pulverulentis, fractura splendentibus, odoris debilis sed grate balsamici, saporis adstringentis, aromatici. Masticatione grana mollescunt et in essentia Terebinthinæ facile solvuntur. Ab Olibano aut Sandaraca quibus sæpe adulterantur, forma globosa, pelluciditate, etc., discernuntur.

MEL.

Substantia notissima, excreta *Apibus mellificis* L. e nectariis florum collecta et in favos delata.

Mel virgineum, e favis diffractis sponte emanans optimum, spissum, recens consistentiæ æquabilis, coloris ex albido flavescentis, odoris genuini, balsamici, grati, saporis dulcissimi, amœni, tempore in massam granulosa opacam mutans.

Mel commune vel flavum e favis expressum vel excoctum, coloris flavofuscescentis, pro veterinariis reservatur.

Mel in spiritu vini 20° plane solvitur; aqua dilutum et ebullitum

cum tinctura Iodi non cœrulescat, ex farina fraudulenter admixta.
Servetur in loco frigido sicco.

MELILOTUS, Summitates floridæ.

Trifolium melilotus L.; *Melilotus officinalis* Willd. (Diadelphia Decandria, fam. Papilionaceæ). Planta biennis, indigena, ad vias et in ruderalis frequens.

Herba, caule erecto, ramoso, glabro; foliis alternis, petiolatis, ternatis, foliolis ovatis, obtusis, mucronatis, acute serratis, glabris, saturate viridibus, saporis subamari, mucilaginosi; floribus luteis seu citrinis, in spicas prælongas digestis, corollis papilionaceis, odoris suaveolentis, subfragrantis.

MELISSA, Herba.

Melissa officinalis L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Planta perennis Europæ australis, in Belgio culta.

Herba, caule erecto, ramoso, sulcato, superne subpiloso, foliis oppositis, breviter petiolatis, ovato-cordatis, obtusis, grosse et inæqualiter serratis, rugosis, pubescentibus, supra læte viridibus, infra pallidioribus, odoris gratissimi citrini, saporis similis, amariusculi.

Ne confundatur cum herba Dracocephali Moldaviciæ L., cujus folia sunt lanceolata, inciso-crenata, subtus punctata. Hæc species apud nos etiam adhibetur sub nomine Melissæ Moldaviciæ seu Turciciæ.

MENTHA CRISPA, Folia cum summitatibus.

Mentha crispa L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Planta annua Europæ australis, nobis hortensis.

Folia, in caule erecto, quadrigono, ramoso, subpiloso, opposita, brevissime petiolata, ovato-cordata, grosse et inæqualiter dentata, margine plus minusve undulato-crispa, rugosa, subhirsuta, obscure viridia, odoris fragrantis, balsamici, saporis aromatici, calidi, subamari.

Flores sunt verticillato-spicati, parvuli et pallide rubelli.

MENTHA PIPERITA, Folia cum summitatibus.

Mentha piperita L., planta perennis in Belgio haud communis, sed in hortis culta.

Herba, caule erecto, subsimplici et ramoso, quadrangulo, glabriusculo; foliis oppositis, subpetiolatis, ovato-lanceolatis, acutis, serratis, supra glabris, subtus subhirsutis, læte viridibus. Flores capitulato-spicati, densi, violaceo-purpurei, una cum foliis odoris fragrantis, saporis aromatici, cam-

phoracei, urentis, et postea grate refrigerantis. Serventur in vase probe clauso.

Ne confundenda planta ista cum *Mentha viridi* L., quæ distinguitur foliis subsessilibus, angustis, lanceolatis, acuminatis, utrinque glabris, saturate viridibus.

MERCURIALIS, Herba.

Mercurialis annua L. (Diœcia Enneandria L.; fam. Euphorbiacæ). Planta annua, indigena.

Herba, in caule erecto, ramoso, glabro, folia offerens opposita, petiolata, ovato-lanceolata, acuta, obtuse serrata, brevissime ciliata, glabra, læte viridia. Flores parvi, axillares, e flavescenti virides, masculis pedunculatis, spicatis, fœmineis subsessilibus, solitariis. Folia recentia odoris ingrati, subvirosi, saporis salsi, amariusculi.

MEZEREUM, Cortex.

Daphne mezereum et *Daphne laureola* L. (Octandria Monogynia L.; fam. Thymelææ). Frutex Galliæ, Hispaniæ, etc., nobis hortensis.

Cortex in segmentis seu fasciis longis, tenuibus et tenacissimis divisus adfertur. Sub epidermide cinereo-rufescente, glabra, sistunt strata corticalia, ex albo flavicantia, e fibrillis tenuibus contexta, odoris nullius, saporis peracris, urentis.

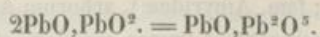
MILLEFOLIUM, Herba florens.

Achillea millefolium L. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis Europæ et Americæ borealis.

Herba, caule erecto, cylindrico, lanuginoso, superne ramoso, foliis sessilibus, inferioribus bipinnatis, oblongo-lanceolatis, laciniis linearibus, dentatis, subtus lanuginosis. Flores sunt densi, in corymbum dispositi, albi aut rubelli. Hujus plantæ odor debilis, haud gratus, aromaticus, sapor amaricans, subadstringens.

MINIUM.

Plumbum oxydatum rubrum. Oxydum plumbi rubrum.

Pulvis ruber ponderosus, aqua insolubilis; igne ardente non avolat, sed oxygenium emittit oxydum plumbi flavum relinquens. Acido nitrico partim solvitur, partim in oxydum plumbi fuscum mutatur.

Adulteratio cum oxydo ferri rubro vel terra ochracea rubra agnoscitur

solvendo Minium in acido chlorhydrico ope caloris; terra insoluta remanet et solutio, propter ferrum, colorem flavum exhibet. Si cupro inquinatum est, solutio Minii prædicta addito ammonio caustico ultra punctum saturationis, dein filtrata, colore cœruleo tingitur.

MORUS, Baccæ.

Morus nigra L. (Monœcia Tetrandria L.; fam. Urticæ). Arbor Orientis in Belgio culta.

Fructus notissimi.

MOSCHUS.

Folliculi *Moschi Moschiferi* L., animalis Asiæ mediæ, Tibeti, Tartariæ, etc., prope genitalia maris positi.

Duæ sunt Moschi species: scilicet Moschus Tunquinensis seu Tibetanus, et Moschus Moscoviticus seu Cabardinus aut Sibiricus.

Prima optima, in folliculis adfertur siccatis, rotundo-oblongis, ovum columbinum circiter magnis, hinc convexis, inde planis, in parte convexa et circa ductum excretorium, in medio positum, pilis rigidis, brevioribus, rarioribus, fusciscentibus, obsitis. Substantia interna subunctuosa est, granuloso-grumosa, plus minusve mollis, e rufo nigricans, globulis perpaucis variæ magnitudinis, fusco-nigris, pingue nitentibus et cuticulæ segmentis nec non pilis tenerrimis intermixta; magis siccata, punctis subresinosis lucidis, flavicantibus, notatur. Hæc massa a pilis et partibus membranceis liberata, Moschus est officinalis odoris gravissimi proprii, saporis penetrantis, aromatico-amaricantis, nunquam salini.

Rejiciatur Moschus Moscoviticus, folliculis majoribus, odore debiliori, pilisque in vesica albo-cinereis, densis, longioribus, dignoscendus.

Moschus ex folliculis exemptus in officinis non recipiatur, utpote plerumque adulteratus.

Servetur in vitris bene clausis.

MYRRHA.

Balsamodendri Kataf Kunth; *Balsamodendri Myrrhæ* Nees ab Esemb. (Diœcia Octandria L.; fam. Amyrideæ), arborum Arabiæ felicis et Æthiopiæ, succus gummi-resinosus, e trunco exsudans et aëre induratus.

In frustis conglomeratis vel in granis prostat polymorphis, rugosis, variæ magnitudinis, coloris fulvi aut rufi, subpellucidis, tactu subpinguibus, fragilibus, fractura inæquali, non splendente, striis albidis intermixta, odoris proprii, grate aromatici, balsamici, saporis similis, amari.

Rejicienda est Myrrha in frustis adlata nigrescentibus, interne fusco-rubris, glutinosis, vel in frustulis albis et viridescentibus, odoris ingrati, terebinthinacei, saporis amarissimi, nauseosi, acris.

MYRTILLUS, Baccæ.

Vaccinium myrtillus L. (Octandria Monogynia L.; fam. Vaccinææ). Frutex in nemoribus Belgii frequens.

Fructus notissimi.

NASTURTIUM AQUATICUM, Herba recens.

Sisymbrium nasturtium L.; *Nasturtium officinale* Rob. Br. (Tetradynamia Siliquosa L.; fam. Cruciferae). Planta perennis ad fontes ac rivulos indigena.

Herba, caule decumbente radicante, ramoso, cylindrico, glabro, foliis alternis, sessilibus, impari-pinnatis, foliolis oppositis, ovatis vel subrotundis, crassis, glabris, læte viridibus, saporis subacris, amaricantis, odoris, dum teritur, pungentis.

NEPETA, Herba.

Nepeta cataria L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Planta perennis, indigena.

Herba, foliis petiolatis, cordiformibus, dentato-serratis, pubescentibus; floribus verticillato-corymbosis, corolla albida aut rubella. Hujus plantae odor fragrans, aromaticus, sapor aromatico-camphoraceus, subamarus.

NICOTIANA, Folia.

Nicotiana tabacum L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solanææ). Planta annua in America meridionali sponte crescens, apud nos culta.

Folia probe siccata, flavescentia, nondum contorta, odoris nauseoso-narcotici, saporis peramari, acris.

NITRAS POTASSÆ.

Kali nitricum crudum. Nitrum.

Sal crystallos exhibens prismaticas, hexangulares, saporis ingrati pungentis, salsi, amariusculi, refrigerantis. Vide Nitras potassæ depuratus.

NUX MOSCHATA, Macis et Oleum.

Myristica moschata L. (Dicaeia Monadelphia L.; fam. Myristiceæ). Arbor insularum Moluçarum.

Semina seu nuclei subrotundi, extus cinereo-fusci, reticulato-rugosi, ponderosi, duriuseculi, intus striis pallide rubellis et ex fusco rubris variegati, odoris fragrantis, grate aromatici, saporis aromatico-acris, oleosi.

Macis, seu Arillus nucis Moschatae, laciniatus, retiformis, subcarnosus, tactu pinguis, flexilis, recens coccineus, subdiaphanus, post exsiccationem coloris late cinnamomeo-flavescentis, odoris fortioris, saporis calidioris aromatici.

Oleum nucis expressum, butyrum seu balsamum Nucistae dictum, substantiam sistit butyraceam, coloris ut Macis, odoris grate aromatici. In aethere plane solvitur; hinc sebo adulteratum solutionem in aethere turbidam praebet.

NUX VOMICA.

Strychnos nux vomica L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Strychnae). Arbor Indiae orientalis.

Semina disciformia, 2 centim. circiter lata, utrinque compresso-plana, margine nonnihil crassiora, 3 ad 4 millim. crassa, umbilicata, e cinereo ochroleuca, villis e flavo bruneis, mollibus, splendentibus obsita, inodora, cum sapore nauseoso, amarissimo. Cautissime servantur.

OLEUM OLIVARUM.

Olea Europaea L. (Diandria Monogynia L.; fam. Oleineae). Arbor Orientis et Europae meridionalis.

Oleum e drupis maturis leni expressione obtentum, pingue, pellucidum, coloris virescentis vel pallide flavescentis, vix odoratum, saporis subdulcis, mitis, frigore facile in massam albam, granulosam, coalescens. Pond. specif. 0,915.

Oleum Olivarum commune, secunda expressione et ope caloris obtentum, coloris obscurioris flavo-virentis, non nimis spissum, odoris proprii haud grati etsi debilis, pond. specif. 0,927. Hoc ad paranda emplastra et olea cocta solummodo adhibeatur.

Adulteratio cum oleo Papaveris detegitur ope acidi nitrosi aut solutionis recentis sex partium hydrargyri in septem cum dimidia partibus acidi nitrici 58°, quacum sufficiente quantitate commixtum et bene conquassatum post aliquot horas, temperatura 6-15 C., penitus indurescere debet.

OLEUM PYRO-ANIMALE.

Oleum animale empyreumaticum. Oleum cornu cervi foetidum.

Ex omnibus partibus animalium in officinis chemicis destillatione sicca obtinetur.

Oleum crassiusculum, fusco-nigrum, opacum, odoris fortis alcalino-empyreumatici, saporis paris, amaricantis, nauseosi.

Depuretur encheiresi in altera parte Codicis dicta.

OLIBANUM s. THUS.

Boswellia serrate Coleb; *Boswellia thurifera* Roxb. (Decandria Monogynia L.; fam. Amyrideæ), arboris Indiæ orientalis, succus gummi-resinosus e trunco stillans et aëre indurescens.

Olibanum in granis adfertur oblongis aut subrotundis, sæpe invicem coherentibus, siccis, fragilibus, ex albo flavescentibus vel rubellis, semipellucidis, externe pulvere albido inspersis, tactu asperis, fracturæ plano-conchoïdæ, saporis balsamici, amariusculi, odoris balsamico-resinosi, imprimis dum incenduntur.

ONONIS, Radix.

Ononis spinosa L. (Diadelphia Decandria L.; fam. Papilionaceæ). Planta perennis, indigena, ad vias et in ruderatis frequens.

Radix repens, teres, prælonga, digitum crassa, lignosa, flexibilis, tenax, extus griseo-fusca, intus alba, odoris expers, saporis amariusculi, adstringentis.

OPIUM.

Papaver somniferum L. (Polyandria Monogynia L.; fam. Papaveraceæ). Planta annua in Oriente spontanea.

Succus gummi-resinosus e pericarpis submaturis vulneratis stillans et aëre induratus, in placentis prostat rotundis vel complanatis, variæ magnitudinis, foliis involutus seminibusque rumicis cujusdam sæpius conspersus.

Massam refert solidam, ponderosam, opacam, parum nitentem, inter digitos mollescentem, coloris e fulvo rufi aut flavo-fusci, odoris ingrati, narcotici, saporis acris, amari, nauseosi. In aqua et in alcohole 25° maxima ex parte solvitur.

Eo melius est Opium quo majorem Morphinae copiam continet, seu quo infusum aquosum, ammonia liquida affusa, magis præcipitatur. Solutio ejus aquosa satis diluta ut color sit pallide fuscus, guttulis aliquot perchlorureti ferri soluti colorem induit rubrum, acidi Meconici indicium.

Solum Opium Smyrneum admittendum, et cavendum ab Opio odoris debilis, empyreumatici, coloris obscure fusci aut nigri, glutinoso aut aëris humore mollescente, nec non a nimis duro et fragili, non inflammabili,

et salivam, quam genuinum ex flavo subfusco tingit, obscure fuscam reddente.

OPOPONAX.

Pastinacæ opoponacis L.; *Ferulæ opoponacis* Spr. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ), plantæ Europæ australis et Orientis, succus e caulibus et radice sauciatis effluens et aëre induratus.

Gummi-resina granulosa, fragilis, tactu subpinguis, extus rufo-lutescens, intus pallidior, odoris fortis, subnauseosi, saporis balsamici, amari, in globulis Nucis Avellanæ vel Juglandis magnitudinis ut plurimum conglutinata.

ORIGANUM, Herba florens.

Origanum vulgare L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatae). Planta perennis indigena.

Folia in caule erecto, obsolete tetragono, purpurascente-fusco, superne ramoso opposita, petiolata, ovata, subtus pubescentia. Flores corymbosi in spicas densas, bracteatas dispositi, corollis pallide purpureis, rarius albidis.

ORYZA, Semen.

Oryza sativa L. (Hexandria Digynia L.; fam. Gramineæ). Planta annua Indiæ orientalis, in regionibus calidioribus culta.

Semen Oryzæ excorticatum notissimum. Sit album, subpellucidum, durissimum, inodorum et insipidum.

OS SEPIÆ.

Pars dorsi testacea interna *Sepiæ officinalis* L., Molluscum maris Mediterranei.

Os sepiae lamina est solida, ovato-oblonga, alba, levis, utrinque leviter convexa, in parte superiore lamellis concentricis, tenuibus, corneis, et in parte inferiore e substantia porosa constans, fragilis, inodora, saporis subsalso-marini, terrei. Pars inferior sola in usum vocanda.

OSSA USTA ALBA.

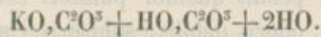
Phosphas calcis ossium. Cinis ossium. Cornu cervi ustum.

Parantur ossium calcinatione donec carbo aëris aditu plane combustus sit. Massam efformant griseo-albam, e phosphate calcis et parva quantitate carbonatis calcis compositam. In acido chlorhydrico diluto cum effervescencia solvuntur.

BI-OXALAS POTASSÆ.

BI-OXALAS KALICUS.

Kali bi-oxalicum. Superoxalas potassæ. Sal acetosellæ.

Sal albus, acidus, in aquæ bullientis partibus decem solubilis, in spiritu vini rectificato non solubilis. Ne sit cremore tartari aut bisulphate potassæ vel nitrate potassæ inquinatus. Combustione relinquat cineres albos, carbonatam potassæ tantum continentes.

BI-OXYDUM MANGANESII.

BI-OXYDUM MANGANICUM.

Manganum hyperoxydatum. Superoxydum manganicum.

Occurrit in massis crystallinis vel radiatim fibrosis, compactis, ponderosis, fragilibus, subsplendentibus, coloris chalibeo-grisei, fracturæ minutim granulosa, digitos inquinantibus.

Quod venale prostat, nonnisi compactum ematur, minime pulveratum. Præferendæ sunt massæ splendentes, texturæ lamellosæ seu radiatæ.

Quinque partes oxydi manganici puri cum sextuplo acidi chlorhydrici liquidi calefactæ circiter quatuor partes Chlori evolvunt; ideo eo melius est oxydum quo majorem Chlori copiam, operatione chlorometrica dignoscendam, emittit.

PAPAVER ALBUM, Capita, Semen, Oleum.

Papaver somniferum L. (Polyandria Monogynia L.; fam. Papaveraceæ).

Planta annua Orientis in Belgio culta.

Capsulæ subglobosæ vel ovato-oblongæ, majusculæ, recentes glaucocærulescentes, siccæ rugosæ, flavo-testacæ, pileo stellato ex reliquiis stigmatis formato coronatæ, saporis nauseosi, amari. Colligantur immaturæ, succo lacteo in parte corticali turgentes.

Capsula Papaveris somniferi, seminibus adeptis, pondere grammata quatuor pro usu medico adæquat.

Semina matura colligenda, minuta, reniformia, subrugosa, albicantia aut nigrescentia, odoris nullius, saporis oleoso-dulcis. Rejiciantur rancida vel cariosa.

Oleum e seminibus expressum unguinosum, paululum spissum, flavescens, odoris fere expers, saporis grati, dulciusculi. Pond. specif. 0,925.

PAPAVER RHÆAS, Flores.

Papaver rhæas L. (Polyandria Monogynia L.; fam. Primulaceæ). Planta annua, indigena, inter cerealia frequens.

Flores solitarii, ex petalis quatuor puniceis constantes, subrotundis, basi nigro maculatis, odoris debilis, subpapaverini, saporis subamari, mucilaginosi. Capsula est obovata vel subrotunda et glabra; qua nota ab affinibus speciebus distinguitur.

PARIETARIA, Herba.

Parietaria officinalis Willd. (Tetrandria Monogynia L.; fam. Urticææ). Planta perennis, indigena, ad vias, muros, etc., crescens.

Herba, caule erecto, cylindrico, ramoso, subpiloso, carnosio, rubescente; foliis alternis, petiolatis, ovatis, acuminatis, integerrimis, utrinque breviter pilosis, asperis, saturate viridibus; floribus parvis, axillaribus, apetalis, incano-viridibus.

Planta inodora, saporis subsalsi, amariuseculi, subadstringentis.

PASSULÆ MINORES.

Passulæ Corinthiaca. Uvæ minores.

Vitis apyrena L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Viniferae). Frutex Europæ australis, imprimis Archipelagi græci.

Baccæ maturæ vel siccatae, nigro-fusca, subrotundæ, vix Pisi minoris magnitudine, molles, rugosæ, parenchymatis pulposi, seminum expertes, odoris debilis vinosi, saporis e dulci aciduli. Probe mudentur.

PETROLEUM.

Oleum petrae.

Bitumen liquidum in Oriente et in variis Europæ locis e terra vel rimis saxorum passim profluens, sæpius aquæ innatans.

Duæ in commercio habentur species :

Petroleum album dictum, tenue, limpidum, flavescens vel rubello-flavum, volatile, odoris penetrantis succinei, saporis balsamici, aëris aditu per tempus spissescens, et in sequentem speciem sese immutans. Pond. specif. 0,79-0,83.

Petroleum commune, fusco-nigrum, spissius, sub aquæ bullientis calore volatile, odoris penetrantis, bituminosi, fœtidi. Aëris aditu sensim in Maltham abit.

Constat e variis oleis ejusdem fere compositionis, et omnia ex carbone

hydrogenio conjuncto formata. In oleis, nec non in alcohole 55°, cui in-
natat, solvitur Petroleum. Adulteratio cum oleo Terebinthinæ ex addito
acido sulphurico vel nitrico concentrato, incalescentia et denigratione
innotescit.

Petroleum album semper dispensandum est nisi expressis verbis aliud
petatur. Pro usu interno rectificatur.

Servetur in vasis probe clausis.

PETROSELINUM, Herba recens, Semina.

Apium petroselinum L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferæ).
Planta biennis in Belgio culta.

Folia decomposita, lucida, glabra, læte viridia; foliolis inferioribus
ovato-cuneatis, trifido-incisis, superioribus lanceolato-linearibus, odore
grato, aromatico, præsertim si teruntur, saporis paris.

Ne confundenda hæc planta cum *Æthusa cynapium* L., cujus folia e viridi
nigricantia et odoris nauseosi, virosi, nullo modo aromati.

Semina Petroselini minutula, virescentia, ex ovato-oblonga, incurva,
hinc plana, inde convexa, costis quinque obtusiusculis notata, odoris aro-
matici proprii, saporis amaricantis, aromati.

PELLANDRIUM AQUATICUM, Semen.

Phellandrium aquaticum L.; *Ænanthe Phellandrium* Lam. (Pentandria
Digynia L.; fam. Umbelliferæ). Planta perennis, indigena, ad lacus et in
fossis obvia.

Fruetus, vulgo Semina, parvi, ovato-oblongi, obsolete striati, e viridi
subfusi, segmentis calycinis stylisque persistentibus coronati, biparti-
biles in semina duo, uno latere plana, altero convexa, quinque costata,
odoris graveolentis, levistici, saporis ingrati, dulciusculi.

PHOSPHORUS VENALIS.

Solidus, subtenax, recens albidus aut vix flavescens, subpellucidus, ceræ
instar splendidus, odoris alliacei. Calore 44° C. liquatur; in aëre vapores
emittit albos, noctu lucentes, et flammam facillime concipit.

Phosphorus venalis in bacillis prostat calamum scriptorium circiter
crassis, temporis tractu strato albo tenue obductis. Qui nigrescentes sunt
vel rubri, ut plurimum arsenico inficiuntur. Ad hoc metallum detegen-
dum, Phosphorus ope acidi nitrici in acidum phosphoricum transmutetur,
ex quo arsenicum facile innotescit. Vide Acidum phosphoricum.

Caute servetur Phosphorus in lagenulis vitreis aqua destillata impletis et accurate clausis, loco obscuro.

PICHURIM, Semen.

Faba Pichurim.

Ocotea Puchuri Mart.; *Nectandra Puchuri* Nees. (Diœcia Dodecandria L.; fam. Laurinæ). Arbor Americæ meridionalis.

Nuclei oblongo-ovati, utrinque obtusiusculi, in cotyledones duas uno latere planiusculas vel subcavas, altero convexas, ut plurimum disjuncti, extus nigricantes, glabri, intus subfusi, odoris ac saporis Nucis Moschatae et ligni Sassafras mixti.

PIMPINELLA ALBA, Radix.

Pimpinella saxifraga L. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferae). Planta perennis, indigena.

Radix fusiformis, subramosa, digitum minorem circiter crassa, striis annularibus rugosa, extus e flavo cinerea, intus albicans, lamelloso-subporosa punctisque resinosis notata, recens odoris fortis, ingrati, saporis ex subdulci amaricantis primum, dein calidi et aeris.

PINUS, Resina alba, Colophonium, Pix alba, Pix nigra, Pix liquida, Terebinthina, Oleum essentielle, Gemmæ.

Pinus sylvestris L.; *Pinus abies* L.; *Pinus picea* L.; *Pinus larix* L. (Monœcia Monadelphia L.; fam. Coniferae), arbores frequentissimæ in sylvis borealibus et in Belgio cultae.

RESINA ALBA (Resina flava seu communis). Succus ex variarum Pini specierum trunco sponte fluens aut arte elicitus, aëre et frigore hiemali induratus.

Hæc resina flavescens, subdiaphana, frigore fragilis, ictu in fragmenta conchoïdea nitentia dissiliens, calore manus autem mollescens, odoris subterebinthinacei, saporis balsamici. In spiritu vini at non in aqua solvitur.

Resina particulis ligneis aliisque sordibus mixta, plane exsiccata, fere inodora, rejicienda est.

COLOPHONIUM (Pix græca, Resina fusca). Paratur ex resina communi sordibus privata, et in vase aperto sine aqua liquata donec pelluceat aut colorem rubro-flavum contraxerit odoremque terebinthinaceum perdidit. Datur quoque alia Colophonii species, Colophonium terebinthinaceum

dicta, quæ residuum est destillationis Terebinthinæ ad oleum Terebinthinæ parandum, liquatione lenis caloris ope aqua privatum.

PIX ALBA (Pix Burgundica). Ex resina alba liquata cum aqua cocta, dein colata, obtinetur.

Massa est resinosa, pallide fusca, fere impellucida, parum nitens, odoris et saporis terebinthinacei, frigore fragilis, fracturæ conchoideæ, calore manus mollescens massamque tum præbens tenacissimam.

PIX NIGRA (Pix navalis). Paratur evaporatione seu destillatione Picis liquidæ cujus est residuum.

Massa solida, atra, lucida, vitri nigri in modum nitens, frigore fragilis, fractura planiuscula nitida, manus calore emollienda digitisque tenaciter, adhærens, odore resinoso, sed fere absque sapore.

PIX LIQUIDA. Ignis ope e ligno sicco Pinorum destillatione per descensum eliquatur.

Massa est semi-fluida vel liquidum tenax, obscure fuscum nitensque, ingrate olens, saporis amari acris, empyreumatici.

TEREBINTHINA. Liquor balsamicus e trunco Pini sauciato vel sponte stillans.

Dantur duæ Terebinthinæ species, scilicet :

1° *Terebinthina communis*. Resina fluida e trunco vulnerato Pini silvestris L. elicita, spissa, tenax, albida seu ochroleuca vel grisea, opaca, granulosa, odoris fortis graveolentis, resinosi, saporis nauseosi, acris, cum quadam amaritie. In spiritu vini quam maxime solvitur. Ex resina et oleo Terebinthinæ constat.

2° *Terebinthina Veneta*. Pini Laricis L. succus natus, subflavescens, pellucidus, mellis tenuioris consistentiæ, viscidus, tenuissimus, odoris gratioris terebinthinacei simulque citrini, cum sapore amaro et acri. Præcedenti compositione ac virtute similis, sed præstantior.

OLEUM ESSENTIALE TEREBINTHINÆ (C²⁰H¹⁶). Destillatione e Terebinthina communi cum aqua obtinetur.

Oleum est æthereum, liquidum, tenuissimum, coloris expers, odoris ingrati balsamici, saporis acris pungentis, pond. specif. 0,86. Punctum ebullitionis 137° C.

Cave ne sit adulteratum cum oleo ex ligno et strobulis diversarum Pini specierum destillato, odoris deterioris.

GENNÆ PINI. Ramulorum juniorum germina terminalia, aggregata, ferruginea, undique tecta squamis imbricatis, linearibus, membranaceis, resina exsudata glutinosis. Colligantur primo vere cælo sereno, et in vasis optime clausis serventur.

PIPER, Semen.

Piper nigrum L. (Diandria Digynia L.; fam. Piperaceæ). Frutex Indiae orientalis in insulis Moluccensibus præcipue cultus.

Baccæ immaturæ siccatae, notissimæ.

PIPER ALBUM.

Baccæ maturæ Piperis nigri cortice liberatæ, rotundæ, læves, albæ, sapore minus acres quam Piper nigrum.

PIPER HISPANICUM, Fructus.

Piper indicum.

Capsicum annum L.; *Capsicum indicum* Lobel. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solaneæ). Planta annua Americae meridionalis, in Belgio culta.

Fructus oblongi, obtusi, conici, 6 ad 9 centim. longi, coriaceo-membracei, maturi coloris coccinei, bi-triloculares, semina foventes parva, albida, subrotunda, compressa, saporis proprii fervidi, piperacci, linguae diu adherentis.

PLUMBUM.

Metallum notissimum. In acido nitrico facile, in aliis autem acidis ægre solvitur. Solutio nitrica a sulphohydrate ammonico liquido e cinereo nigra evadit, ac sedimentum nigrum deponit. Cum sulphate sodæ præcipitatum album demittit.

POEONIA, Radix.

Pæonia officinalis L. (Polyandria Digynia L.; fam. Ranunculaceæ). Planta perennis Europæ meridionalis, apud nos in hortis culta.

Radix, ex rhizomate multicipite et tuberibus oblongis aut subrotundis, constans, extus rubro-fusca, intus albida, carnosu-succulenta, recens odoris proprii, ingrati, saporis nauseosi, primum dulciusculi, postea amari et subacris.

POLYGALA AMARA, Tota planta.

Polygala amara L.; *Polygala amarella* Cr. et Reich. (Diadelphia Octandria L.; fam. Polygalæ). Planta perennis, indigena.

Herba subflorida cum radice tenui, fibrosa, nodosa, in radicellis inferne divisa densis, rigidis, subluteis; foliis inferioribus obtusis, spatulatis, in orbem dispositis, superioribus sessilibus, angustis, lanceolatis, acutis.

Flores in racemum terminalem dispositi, læte cœrulei aut albicantes.
Tota planta fere inodora, peramara.

POLYGALA SENEGA, Radix.

Polygala senega L. (Diadelphia Octandria L.; fam. Polygalæ). Planta perennis Americæ temperatæ et borealis.

Radix 2 ad 5 millim. crassa, varie torta et inflexa, rugosa, subnodosa, extus cortice tenaci, crasso, resinoso, flavescente, epidermide cinerea vestito, instructa, intus albida, odoris vix ullius, saporis primum farinacei, mox subacidi, dein ex amaro acris.

POLYPODIUM VULGARE, Radix.

Polypodium vulgare L. (Cryptogamia L.; fam. Filicæ). Planta perennis, indigena, in rupibus et sylvis obvia.

Radix (Caudex) horizontalis prælonga, calamum scriptorium crassa, tuberculosa, extus squamulis tenuibus, fuscis tecta, intus e luteo viridescens, siccata vero fuscescens, fere inodora, saporis primum prædulcis, nauseosi, dein adstringentis et ad finem amaricantis.

POPULUS, Gemmæ s. Oculi.

Populus nigra L. (Diæcia Octandria L.; fam. Amentacæ). Arbor indigena.

Gemmæ seu germina foliorum ex flavo viridia et succo balsamico glutinoso turgida.

PRUNUS, Fructus.

Prunus domestica L. (Icosandria Monogynia L.; fam. Rosacæ). Arbor apud nos culta.

Fructus notissimi.

PULEGIUM, Herba florens.

Mentha pulegium L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatæ). Planta perennis, indigena, in locis udis crescens.

Folia in caule repente, subtereti opposita, breviter petiolata, ovato-lanceolata, obtusa, dentata, hirsuta, saporis aromatici, fervidi, odoris fragrantis, aromatico-menthacæ. Flores sunt verticillati, pallide violacei aut rubelli.

PULSATILLA, Herba florens.

Anemone pulsatilla L. (Polyandria Monogynia L.; fam. Ranunculacæ). Planta perennis, indigena, in locis siccis crescens, sed rara.

Herba, caule erecto, tereti, subsimplici, pubescente; foliis radicalibus petiolatis, pilosis, foliolis multipartitis, laciniis angustis, linearibus, acutis, quodammodo subulatis. Flos solitarius, pendulus, hirsutus, longe pedunculatus, cum petalis sex reflexis, extus sericeis, intus cyaneis. Odor hujus plantæ vix ullus, sapor acer et urens. Cautè serva in vitris clausis.

PYRETHRUM, Radix.

Anthemis pyrethrum L.; *Anacyclus Pyrethrum* Schr. (Syngenesia Polygamia superflua L.; fam. Compositæ). Planta perennis Africae borealis et Europæ meridionalis.

Radix ad nos advecta in frustulis plus minusve longis, calamum scriptorium ad digitum minorem crassis, dura, rugosa, extus griseo-fusca, intus albida, odoris expers, saporis acris, urentis.

Radix Anacycli officinarum Hayn., quæ radix Pyrethri germanici vocatur, tenuior, extus e cinereo fusca, minus rugosa et fibris filiformibus notata.

QUASSIA, Lignum.

Quassia amara L. (Dodecandria Monogynia L.; fam. Simarubeæ). Frutex Indiæ occidentalis.

Lignum in segmentis subcylindricis, magnitudinis et crassitudinis variæ prostans, fibrosum, tenax, leve, albidum aut flavescens, epidermide subsæpera, cinerea et cortice pallide flaviusculo tectum, odoris nullius, saporis amarissimi.

QUERCUS, Cortex, Glandes.

Quercus robur L.; *Quercus pedunculata* Willd. (Monœcia Polyandria L.; fam. Cupuliferæ). Arbores indigenæ.

Cortex biennium trienniumque ramorum vere detrahendus.

Glandes seu fructus maturi sine cupulis.

RATANHIA, Radix.

Krameria triandra Ruiz et Pavon. (Tetrandria Monogynia L.; fam. Polygalæ). Suffrutex Americae meridionalis.

Radix (Rhizoma) lignosa, ramosa, ramis teretibus prælongis, 4 ad 5 centim. crassis, passim tenuioribus, versus finem in fibrillas coarctatis. Sub epidermide rufo-fusca, aspera, corticem præbet crassiusculum, rubro-violaceum, inodorum, saporis peradstringentis, amaricantis. Masticata salivam colore obscure rubro tingit. Rejiciatur pars lignosa insipida et iners.

RHEUM, Radix.

Rheum palmatum L. (Enneandria Trigynia L.; fam. Polygonæ). Planta perennis Chinensis.

Radix in officinis prostrans decorticata, compacta, fragilis, extus flava vel ex albo lutea, intus dilute crocea cum striis albis et rubellis, Nucis Moschatae instar variegata, odoris proprii quodammodo aromatici, saporis amaricantis, subadstringentis, ingrati.

Optima, Moscovitica dicta, in frustis prostrat majoribus, polymorphis, ut plurimum oblongis aut subteretibus et foramine sat amplo pertusis.

Seligatur radix ponderosa, non cariota, masticata stridens et salivam mox colore croceo tingens.

RHUS, Folia.

Rhus radicans et *Rhus toxicodendron* L. (Pentandria Trigynia L.; fam. Terebinthaceæ). Frutices sarmentosæ scandentes Americæ borealis, nobis hortenses.

Folia sunt alterna, longe petiolata, foliolis ovatis, acutis, integris aut sinuato-crenatis, obscure viridibus, glabris (*Rhus radicans*), vel subvillosis (*Rhus Toxicodendron*). Recentia succo lacteo flavescente, acri et cutim nigro pingente scatent. Colligantur ante anthesin manibus vestitis et caute serventur in vasis clausis.

RIBESIÆ RUBRÆ.

Ribes rubrum L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Grossulariæ). Frutex in hortis nostris cultus.

Fructus maturi sat noti.

RIBESIUM NIGRUM, Folia.

Ribes nigrum L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Grossulariæ). Frutex indigenus.

Folia longa, petiolata, quinque-loba, lobis acutiusculis grosse serratis, supra glabra, subtus pubescentia, odoris ingrati cymicini, saporis styptici, aciduli.

RICINUS, Oleum.

Oleum Castoris. Oleum Palmæ Christi.

Ricinus communis L. (Monœcia Monadelphia L.; fam. Euphorbiacæ). Planta perennis utriusque Indiæ, Africæ et Europæ meridionalis, apud nos annua.

Oleum Ricini e seminibus expressione aut coctione cum aqua in India et

Gallia elicium, pingue, spissiusculum, coloris expers aut pallide flaves-
cens, inodorum, saporis mitis non acris. Pond. specif. 0,954.

Hoc oleum ex aëris aditu facile rancescit. In alcohole fortiore plane sol-
vitur et in frigore lente coalescit. Rejjiciatur fuscum, saporis acris, aut in
alcohole 55° non plane solubile.

Servetur in lagenis repletis bene obturatis.

ROSA PALLIDA, Flores.

Rosa centifolia L. (Icosandria Polygynia L.; fam. Rosaceæ). Frutex
Asiæ temperatæ, apud nos cultus.

Petala obcordata, pallide rubentia, odoris suavissimi, saporis subdulcis
leniter adstringentis. Ante plenam florum evolutionem colligantur.

ROSA RUBRA, Flores.

Rosa gallica L. Frutex Europæ australis, nobis hortensis.

Petala obcordata, purpurea, recentia odoris suavis sed debilioris quam
Rosæ centifoliæ, saporis subadstringentis et amaricantis. Colligantur ante
florum explicationem, et resectis unguibus staminibusque remotis, celeriter
siccantur.

ROSMARINUS, Herba florens, Oleum.

Rosmarinus officinalis L. (Diandria Monogynia L.; fam. Labiatæ),
frutex Europæ meridionalis in Belgio cultus.

Folia in caule ramoso et in ramis oppositis, tetragonis, pubescentibus
opposita, brevissime petiolata, lineari-lanceolata, obtusa, margine revoluta,
superne saturate viridia, subtus incana et tomentosa, odoris fragrantis,
fortis, saporis calidi, acris, camphoracei. Flores sunt spicati, ringentes,
coloris e violaceo rubri.

Oleum æthereum (oleum Anthos) ex herba florente destillatione in
Europa australi elicium, tenue, decolor aut e subviridi flavum, odoris
graveolentis, saporis camphoracei. Pond. specif. 0,944—0,945.

RUBIA, Radix.

Rubia tinctorum L. (Tetrandria Monogynia L.; fam. Rubiaceæ). Planta
perennis Europæ meridionalis et Asiæ minoris, in Belgio culta.

Radix perennis, repens, prælonga, geniculata, sparse ramosa, calamus
scriptorium circiter crassa, cortice vestita crassiusculo, tinctorio, cum
epidermide e rubello cinerascete, intus, si recens, lutea, siccata rubro-
fusca, odoris fere nullius, saporis subadstringentis, amaricantis. E plantis
tri vel quadriennibus colligenda est.

RUBUS, Baccæ.

Rubus idæus L. (Icosandria Monogynia L.; fam. Rosaceæ). Frutex indigenus in hortis cultus.

Fructus recentes, notissimi.

RUTA, Herba.

Ruta graveolens L. (Decandria Monogynia L.; fam. Rutaceæ). Fruticulus Europæ meridionalis, nobis hortensis.

Planta, caule glabro, glauco, inferne lignoso, superne herbaceo; foliis supra decompositis, ex glauco viridibus, petiolis teretibus, supra obsolete sulcatis, foliolis oblongis obtusis, integris vel margine minutim crenatis, terminali latiore obovato.

Folia ante anthesin colligenda, odoris fortis, proprii, saporis acris, amari, subaromatici. Cautè servantur.

SABADILLA, Semen.

Veratrum sabadilla Retz.; *Veratrum officinale* Schlecht. (Polygamia Monœcia L.; fam. Colchicaceæ). Planta perennis Mexicana.

Semina in fructu tricapsulari, membranaceo, oblongo, circiter semipollicari, e flavo-fuscescente, ut plurimum inclusa, exigua, subteretia, 3 millim. longa, rugosa, incurva, latere uno subplana, altero convexa, margine acuto, fusco-nigra, nitida, intus albida, inodora, saporis acerrimi, urentis, ingræte amari. Cautè servantur.

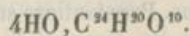
SABINA, Summitates ramorum.

Juniperus sabina L. (Dioecia Monadelphia L.; fam. Coniferæ). Frutex Asiæ et Europæ meridionalis, in Belgio cultus.

Frondes, foliis minutis, quaternis, erectis, adpresso-imbricatis, crassiusculis, saturate viridibus, odoris gravis, ingrati, saporis nauseosi, resinoso-balsamici, amari.

Sit herba siccata viridis; nec confundenda cum Junipero communi L. aut Junipero virginiana L., quorum ramuli foliis ternis tecti sunt. Cautè servetur in vase clauso.

SACCHARUM LACTIS.

In Helvetia præsertim, e sero lactis, evaporatione et crystallisatione, paratur.

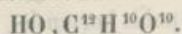
In crustis adfertur compactis vel glebis crystallinis albis, subdiaphanis,

haud nitentibus, saccharo communi durioribus, inodoris, saporis leviter sed grate dulcis. Pond. specif. 1,545.

Solvitur in aquæ frigidæ partibus octo et vix in spiritu vini bulliente. Cum acido nitrico calefactum acidum Mucicum præbet. Flavescens aut sordidum omnino rejiciatur.

SACCHARUM RAFFINATUM.

Saccharum album. Saccharum Canariense.

E succo *Sacchari officinarum* L. (Triandria Digynia L.; fam. Gramineæ), nec non radicis *Betæ vulgaris* L. (Pentandria Digynia L.; fam. Chenopodeæ), elicitor.

Substantia hæc notissima sit alba, inodora, sicca, dura, in aëre non mutans, in dimidia parte aquæ frigidæ, in quavis fere fervidæ solubilis; in alcohole quo magis rectificato eo minus solvitur. Acidis dilutis solutum, ope caloris transmutatur in Saccharum grumosum, Glucosam dictum, quæ saporis minus dulcis et in aqua alcalina soluta coctione subito nigrescit.

Saccharum calce, alumine vel metallis nocivis inquinatum, combustum cineres relinquit, quorum natura solutione in acido chlorhydrico facile exploratur.

Pro usu pharmaceutico et præsertim ad parandos syropos Saccharum raffinatum adhibeatur.

SAGAPENUM.

Ferula Persica? Willd. (Pentandria Digynia L.; fam. Umbelliferae). Planta perennis Persiæ et aliarum regionum orientalium.

Gummi resina tenax, pinguis, fusca, lacrymis aut granis variæ magnitudinis, fulvis aut rufis, subpellucidis intermixta, odoris ingrati, alliacei, saporis gravis, amaricantis, calidi et acris.

SAGO s. SAGU.

Sagus Rumphii Willd. ; *Sagus farinifera* Lam. (Monœcia Hexandria L.; fam. Palmæ), arbores Indiæ orientalis.

Fæcula amylacea e medulla harum arborum auxiliante aqua obtenta, in granis prostans parvis, subrotundis, quodammodo angulatis, albis, subrubris aut pullis, perduris, diaphanis, odoris ac saporis farinosi proprii, in aqua, vino et aceto solubilibus. Præstantiora sunt alba.

SALEP.

Orchis Morio L. ; *Orchis mascula* L. ; *Orchis militaris* L. (Gynandria Digynia L. ; fam. Orchideæ). Plantæ perennes Asiæ et Europæ.

Radix in tuberibus adfertur plerumque filo trajectis, ovato-oblongis, subglobosis, rarius palmatis, semipellucidis, ponderosis, e subfusco cinereis, Pisi minoris ad Nucis Juglandis magnitudine, odoris debilis sed proprii, saporis mucilaginosi. Rejiciantur pulla, cariota, levia aut rugosa.

SALIX, Cortex.

Salix purpurea L.; *Salix helix* L. (Diœcia Diandria L.; fam. Salicinea), arbores indigenæ.

Cortex e ramis biennibus ad summum triennibus primo vere colligendus, tenuis, nitidus, recens ex viridi flavidus vel rubellus, ab exsiccatione extus fuscus, intus pallide flavus, odoris proprii subbalsamici, saporis grate amari, balsamici et adstringentis.

SALVIA, Herba.

Salvia officinalis L. (Diandria Monogynia L.; fam. Labiatæ). Fruticulus apud nos hortensis, in Europa meridionali sponte crescens.

Folia in caule quadrangulo, villosa, ramosa, opposita, petiolata, ovato-lanceolata, acutiuscula, denticulata, rugosa, utrinque subvillosa, coloris ex glauco viridis, odoris fragrantis, balsamico-camphoracci, saporis amaricantis, aromatici.

SAMBUCUS, Flores, Baccæ, Cortex interior.

Sambucus nigra L. (Pentandria Trigynia L.; fam. Viburnæ). Arbor in Belgio frequentissima.

Flores Cymosi notissimi, tempestate sicca colligendi.

Fructus seu baccæ maturæ recentes, orbiculatæ, Pisi fere magnitudine, nitentes, violaceo-nigræ, umbilico stellato notatæ, uniloculares, in parenchymate acidulo subdulci, semina foventes minuta, ovata, subtrigona.

Cortex arboris interior seu medianus, tempore verno detrahendus, viridis, ab epidermide cinerea et libro albido liberandus.

SANGUIS DRACONIS, Resina.

Calami Draconis Willd. et *Calami Rotang* L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Palmæ), arborum Indiæ orientalis, succus gummi-resinosus e cortice inciso exsudans et aëre induratus.

Hæc resina in baculis, in lacrymis vel ut plurimum in massis variae magnitudinis et foliis palmarum involutis adfertur. Genuina fragilis, obscure fusco-rubra, intus dilutior, fracturæ granulosa, nitentis, in frustis minoribus subpellucida, odoris expers, saporis adstringentis. Trita pul-

verem pulchre cinnabarinum præbet et prunis inspersa odorem styraceum spargit. In aqua insolubilis est, at in spiritu vini fere tota solvitur, solutione atro-sanguinea.

SANTALUM RUBRUM, Lignum.

Pterocarpus santalinus? Linn. Fil. (Diadelphia Decandria L.; fam. Papilionaceæ). Arbor Ceylonensis et Indiæ.

Lignum tinctorium ponderosum, durum, in frustis magnis longitudinaliter scissis adlatum, extus saturate fusco-rubrum, passim in colorem subviolaceum abiens, intus læte rubrum, inodorum, sed affricatum odorem subaromaticum levem præbens. Aqua frigida nihil fere, spiritus vini autem facile pigmentum rubrum extrahit.

SAPO ALBUS.

Sapo Venetus.

Sapo natricus albus, duriusculus, ex oleo Olivarum paratus. Servetur in loco sicco et frigido.

SAPONARIA, Radix, Herba.

Saponaria officinalis L. (Decandria Monogynia L.; fam. Caryophyllææ). Planta perennis, indigena.

Radix prælonga, repens, teres, calamus scriptorium, quin ultra crassa, geniculata, ramosa, sub epidermide rubescente flavescens, carnosa, odoris vix ullius, saporis ab initio subdulcis dein amaricantis et subacris.

Folia in caule erecto, ramoso, nodoso, et in ramis patentibus, pubescentibus, scabriusculis ad genicula opposita, subsessilia, ovato-lanceolata, glabra, integerrima, trinervia, inodora, saporis mucilaginosi, amaricantis.

SARSAPARILLA, Radix.

Smilax sarsaparilla L.; *Smilax officinalis* Kunth; *Smilax syphilitica* Humb. (Diœcia Hexandria L.; fam. Smilacææ). Suffrutices sarmentosi Americæ australis.

Radix (potius Rhyzoma) pollicaris, tuberoso-nodosa, ex qua prodeunt fibræ radicales prælongæ, fibrosæ, teretes, calamus scriptorium circiter crassæ, flexiles, subrugosæ, facillime juxta longitudinem discindendæ, sub epidermide griseo-brunea et cortice rubello, parenchyma album farinosum præbentes. Inodora est et saporis amylacei, submucilaginosi, dein amaricantis.

Plures in commercio Sarsaparillæ species prostant; harum præstantior Sarsaparilla de Honduras, cujus fibræ radicales longissimæ sunt.

Rejiciantur radices pallidæ, intus nigricantes, nimis porosæ vel cariosæ, fragiles, insipidæ vel mucidæ.

SASSAFRAS, Lignum radiceis.

Laurus sassafras L. (Enneandria Monogynia L.; fam. Laurinæ). Arbor Americæ borealis.

Lignum radiceis venale in frustis majoribus minoribusve adfertur, cortice crassiuseulo, rugoso, spongioso, rubiginoso, fragili ut plurimum vestitis, odoris fœniculacei et saporis subdulcis, aromatici.

Ipsum lignum leve est, suberosum, in stratis externis e griseo fuscescens vel rubescens, intus pallide luteum, odoris et saporis corticis, sed debilioris.

SCABIOSA, Folia, Flores.

Scabiosa arvensis L. (Tetrandria Monogynia L.; fam. Dipsacæ). Planta perennis, indigena.

Folia in caule erecto, ramoso, terete, hirsuto opposita, profunde pinnatifida, basi connata, subtus pilosa.

Flores terminales in capitulum plano-convexum aggregati, violaceo-rubelli, corollis tubulosis, inodori.

SCAMMONIUM s. SCAMMONIA.

Convolvuli scammonia L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Convolvulacæ), plantæ perennis Asiæ minoris, succus gummi-resinosus e radice sauciata stillans et aëre condensatus.

In frustis prostat variæ figuræ et magnitudinis, compactis, levibus, friabilibus, cinereis vel viridescens, in fractura subsplendentibus, intus passim nigricantibus, cum aqua lactescentibus, odoris debilis, ingrati, saporis primum mitis, dein nauseosi, aeris, urentis.

Rejiciatur Scammonium Smyrneum, ex frustis constans magis compactis, ponderosis, minus friabilibus, coloris obscurioris.

Hæc resina gummiifera in aqua partim, solutione virescente turbida, in spiritu vini partim solutione limpida, solvitur.

SCILLA s. SQUILLA, Radix seu Bulbus.

Scilla maritima L. (Hexandria Monogynia L.; fam. Liliacæ). Planta perennis, in oris maris Mediterranei sponte crescens.

Bulbus præmagnus, ovato-globosus, ponderosus, epidermide tenui, fusco-rubente, vestitus, ex squamis constans concentricis, imbricatis, adpressis, externis aridis lineatis, interioribus albis, striatis, hinc inde præcipue secundum nervos subrubentibus, in bulbo recente succo viscido, acri, peramaro turgentibus. Squamæ Scillæ exsiccatae, corneæ, subpellucidæ, nervoso-lineatæ, odoris debilis, saporis nauseosi, amari, subacris.

Servetur in vasis clausis.

SCORDIUM, Herba.

Teucrium scordium L. (Didynamia Gymnospermia) L.; fam. Labiatæ). Planta perennis, indigena, in locis udis crescens.

Herba, caule quadrangulo, erectiusculo, geniculato, pubescente, foliis oppositis, subsessilibus, ovato-oblongis, basi angustioribus, serrato-dentatis, subasperis, superne viridibus, subtus pubescentibus, odoris gravis, alliacei, saporis paris, amari.

SECALE CORNUTUM.

Secalis cerealis L. (Triandria Digynia L.; fam. Gramineæ), semina monstrosa.

Grana subcylindrico-trigona, obtusa vel apice attenuata, plerumque plus minus curvata, sæpe longitudinaliter rugosa, 2 ad 5 centim. longa, extus e violaceo-nigrescentia, intus albo-fuscescentia, farinosa, inodora, saporis debilis, nauseosi, amariusculi.

Secale cornutum in ipsis agris sereno cælo ante messem legendum, et in vitris siccis optime clausis non ultra annum servandum est.

SENNÆ, Folia.

Cassia lanceolata Forsk.; *Cassia Senna* Lam. (Decandria Monogynia L.; fam. Leguminosæ). Frutex Arabiæ et Nubiæ in India orientali cultus.

Folia lanceolato-ovalia, acuminata, basi inæqualia, 2 ad 5 centim. longa, 3 ad 7 millim. lata, nervosa, tactu molliuscula, e flavo viridia, odoris peculiaris nauseosi, saporis mucilagineo-amaricantis, subacris, ingrati.

Optima ex Alexandria et Tripoli adferuntur; quæ ex Aleppense et Italia proveniunt viliora; hæc latiora, tenuiora, minus acuminata, lætius viridia, vix amaricantia. Cave etiam ne foliis Cynanchi Arghel Delil., longioribus magis coriaceis, ex albo viridibus, utrinque pariter in acutum angustatis, parum venosis, nec non Coriariæ Myrtifoliæ, majoribus, crassioribus,

trinerviis, glabris, coriaceis, glaucis, inodori, saporis acris, adstringentis, immixta sint.

Legumina, vulgo Folliculi Sennæ, sunt capsulæ sive siliquæ seminales, semilunares, compressæ, continentes semina quatuor vel sex nigricantia.

SERPENTARIA, Radix.

Aristolochia serpentaria L. (*Gymnandria Hexandria* L.; fam. Aristolochiæ). Planta perennis Virginiae et Carolinae.

Radix fibrillis constans numerosis, intricatis, e capitulo communi brevi, præmorso emergentibus, 8 ad 10 centim. longis, filiformibus, fragilibus, epidermide e viridi fusca vestitis, intus albidis, odori fragrantis, camphoracei, saporis acris aromatici.

Ne confundatur cum radice *Spigeliae Marylandicae* L., quæ fibrillis tenuissimis, fuscis, fere inodori et sapore nauseoso amaro, distinguitur.

SERPYPILLUM, Herba florens.

Thymus serpyllum L. (*Didynamia Gymnospermia* L.; fam. Labiatæ). Planta perennis, indigena, in locis apricis obvia.

Folia ad caules repentes, basi subfrutescentes, pubescentes, ramosos opposita, parva, subsessilia, ovata, obtusa, glabra, basi ciliata. Flores in capitulis terminalibus vel lateralibus verticillato-dispositi, cum corollis roseis, calycibus paulo longioribus. Hujus plantæ odor fragrans, grate balsamicus, sapor aromaticus, acer.

SEBUM s. SEVUM OVILLUM.

Sevum Vervecinum.

Pinguedo e capsulis adipalibus renum et omenti *Ovis Arietis* eliquata.

Sit alba, solida, fere inodora, saporis mitis. Servetur in vasis clausis, loco frigido et sicco.

SIMARUBA, Cortex.

Quassia simaruba L.; *Simaruba officinalis* Dec. (*Decandria Monogynia* L.; fam. Simarubæ). Arbor in India occidentali et in Guajana præsertim crescens.

Cortex præcipue radicis, qui præstantior, in frustis adfertur longis, convolutis, tuberculatis et epidermide cinerea, rimulosa textis. Levis est, tenax, flexilis, fibrosus, intus lævis, coloris dilute flavi, odori nullius, saporis intense amari. Pars lignosa adhærens, ut iners rejiciatur.

SINAPIS ALBA, Semen.

Sinapis alba L. (Tetradynamia Siliquosa L.; fam. Cruciferae). Planta annua Europae meridionalis.

Semina minuta, globosa, flavescentia aut ex flavo albicantia, glabra, subnitentia, inodora, saporis oleosi, acris.

SINAPIS NIGRA, Semen.

Sinapis nigra L. (Tetradynamia Siliquosa L.; fam. Cruciferae). Planta annua in Belgio culta.

Semina parva, subrotunda, subcompressa, striata, extus nigrescentia, interne flava, inodora, trita autem et humectata, odoris acris nares ferientis. Horum seminum sapor subamarus, acer.

SPIGELIA, Herba cum Radice.

Spigelia anthelmia L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Loganiaceae Endl.). Planta Americae meridionalis annua.

Herba, radice tenui, fibrosa, caule erecto, subtereti, foliis ovato-acuminatis, subhirsutulis, integris, inferne caeruleo-viridibus, summis quaternis, fere inodoris, saporis fatui, subamari.

Saepius adhibetur *Spigelia Marylandica* L., priori minus praestantior, et dignoscenda caule tetragono, foliis omnibus oppositis.

SPINA CERVINA, Baccæ.

Rhamnus catharticus L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Rhamneae). Frutex in nemoribus Belgii frequens.

Baccæ maturæ subglobosæ, Pisi magnitudine, nigricantes, nitidæ, puncto elevato in apice notatæ, pulpam atroviridem et quatuor semina includentes, odoris ingrati, saporis ex amaro dulcis, subausteri, nauseosi.

Ne confundantur cum baccis *Rhamni frangulae* L., vel *Ligustri vulgaris* L., in quibus duo semina tantum adsunt.

SPIRÆA ULMARIA, Herba, Flores.

Spiræa ulmaria L. (Icosandria Pentagynia L.; fam. Rosaceae). Planta perennis, indigena, ad fossas et in pratis humidis crescens.

Folia in caule erecto, subanguloso, rubescente magna, interrupte pinatisecta, lobo terminali majore trilobato, supra glabra, subtus saepius tomentoso-nivea, raro nuda, saporis adstringentis. Flores albi vel rosei in cymum amplum terminalem dispositi, odoris fragrantis, suavis.

SPONGIA OFFICINALIS.

Zoophytum notissimum maris imprimis Mediterranei et maris Rubri.

Sit Spongia sublutescens, levis, mollis, elastica, foraminibus exiguis pertusa, et concrementis lapideis purgata.

SQUINA, Radix.

China.

Smilax china L. (Diœcia Hexandria L.; fam. Asparagineæ). Frutex scandens Asiæ orientalis, Chinæ et Japoniæ.

Radix geniculata, gibbosa, subcompressa, ponderosa, 12 ad 20 centim. longa, 5 ad 6 centim. crassa, sub cortice tenui, rufescente, parenchyma offerens albo-rubellum vel fuscescens, structuræ plus minusve porosæ. Odoris est quasi nullius, saporis farinacei, subdulcis.

STANNUM.

Metallum notissimum. Præstat Malaccense.

Stannum cum acido nitrico 56° celeriter in acidum metastannicum insolubile vertitur. Liquor acido metastannico innatans defusus et aqua destillata dilutus, ne præcipitatum edat album ex affuso sulphate sodæ, nec ex addita ammonia liquida ultra gradum saturationis colorem cœruleum assumat. Arsenicum hunc liquorem inquinans apparatu Marshiano facile detegitur.

STAPHYSAGRIA, Semen.

Delphinium staphysagria L.; *Delphinium officinale* Wend. (Polyandria Trigynia L.; fam. Ranunculaceæ). Planta biennis Europæ meridionalis.

Semina grisea aut pallide fusca, trigona vel tetragona, lentis majoris circiter magnitudine, incurva, compressa, hinc convexa, inde plana, cum sutura prominula, nucleum oleosum, albo-luteum includentia, odoris ingrati, saporis admodum nauseosi, amari, acris.

STRAMONIUM, Folia, Semen.

Datura stramonium L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Solanæ). Planta annua, indigena.

Folia in caule erecto, dichotomo, tereti, glabro, lucidiusculo magna, petiolata, ovata, acuminata, sinuato-dentata, supra saturate viridia, odoris nauseosi, narcotici, saporis summe ingrati et nauseosi.

Semina in capsulis ovoideis, aculeatis, quadrivalvis insidentia, nigra, reniformia, subrugosa, inodora, saporis nauseoso-amariusculi, subacris.

Folia æque ac semina in vasis clausis caute servantur.

STYRAX LIQUIDUS.

Liquidambaris styracifluæ L. (Monœcia Polyandria L.; fam. Balsamiferæ Endl.), arboris Americæ borealis, succus e trunco elicitus.

Balsamum nativum spissum, Terebinthinæ communis consistentiæ, e viridi fuscum, opacum, odoris grati ad Benzoen accedentis, saporis aromatici, subacris. In spiritu vini fervido fere omnino solvitur.

STYRAX SOLIDUS.

Storax. Styrax calamita.

Styracis officinalis L. (Decandria Monogynia L.; fam. Styracæ Endl.), arboris Orientis et Europæ australis, resina ex cortice inciso stillans et aëre indurescens.

Prostat in glebis seu frustulis mole variis, compactis, badio-rufis, opacis, granulosis, micantibus, inter digitos mollescentibus, odoris grati benzoini, saporis dulciusculi, resinosi, pungentis.

SUCCINUM.

Bitumen ad littora maris Baltici natans et præsertim in Borussia collectum.

Frustula obtusa, angulosa, sæpius rotunda, coloris lætius profundiusve flavi, ut plurimum pellucida, nitentia, fragilia, fracturæ conchoideæ, prunis imposita odorem gratum, peculiarem spargens. Pond. specif. 1,078.

Succinum destillatione acidum succinicum amittit.

SULPHAS BARYTÆ NATIVUS.

SULPHAS BARYTICUS.

Baryta sulphurica. Spathum ponderosum.

BaO, SO^5 .

Lapis mineralis in frustis albis, lamellosis, ponderis specifici 4,47, in aqua nec non in acidis insolubilis. Eligantur frusta a sulphate calcis et ferro oxydato aliisque metallis libera.

SULPHAS CADMI.

SULPHAS CADMICUS.

Cadmium sulphuricum.

$CdO, SO^5 + 7HO$.

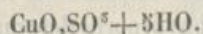
Prismata exhibet decolora saporis stiptici, metallici, in aëre fatiscientia. Solutio hujus salis aquosa, acido sulphurico acidulata, acidi sulpho-

hydrici ope, penitus cum colore pulchre luteo præcipitatur. Sedimentum album, liquore ammoniæ ortum, ammonia ultra punctum saturationis affusa, solvitur.

SULPHAS CUPRI VENALIS.

SULPHAS CUPRICUS.

Cuprum sulphuricum. Vitriolum cupri. Vitriolum cæruleum.

Sal in crystallis cæruleis diaphanis, demum fatiscens, in aquæ frigidæ quatuor partibus, at non in spiritu vini, solubilis.

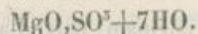
Sit zinco et præsertim ferro sulphurico non nimis inquinatus.

SULPHAS MAGNESIÆ.

SULPHAS MAGNESICUS.

Magnesia sulphurica. Sal anglicanum s. Ebshamense.

Sal amarum s. Sedlitsense.

Sal in crystallis parvis, prismaticis, splendentibus, albis, saporis e salso sat amari, refrigerantis.

Sulphas magnesiæ purus aëre vix fatiscit. Solutio aquosa valde diluta, solutione carbonatis sodæ facillime turbetur, sedimento in liquore chlorhydratis ammoniæ solubili. Nec acido oxalico, nec ferro-cyanureto potassii soluto præcipitetur. Solutione in aqua calida ac crystallisatione depurandus est.

Si cum sulphate sodæ adulteratus invenitur, solutio salis vitati cum pulvere carbonatis barytæ vel calcis excedente agitata, liquorem præbet carbonatis sodæ præsentia alcalinum, Curcumam tingentem.

SULPHUR VENALE.

Hujus substantiæ characteres externi notissimi.

Sulphur in baculis. Sit pulchre citrinum et igni admotum sine residuo comburatur.

Flores Sulphuris. Referant pulverem siccum, subtilissimum, coloris supra dieti. Pro inquisitionibus vide Sulphur depuratum.

SULPHURETUM ANTIMONII NIGRUM.

SULPHIDUM STIBIOSUM.

Acidum sulpho-stibiosum. Antimonium s. Stibium sulphuratum nigrum.

Antimonium crudum.

Massam præbet crystallis metallici splendoris, acicularibus, nigro-

griseis, radiatim aut in fasciulos dispositis, compositam. Carboni ardenti inspersum, acidum sulphurosum emittit; si vero odorem alliaceum spargit, arsenicum continet.

Arsenico, cupro, plumbo ac ferro sæpius inficitur; quæ inquinaciones facile deteguntur si, caloris ope, in acido chlorhydrico liquido excedente solvitur; quo in casu arsenici sulphuretum insolutum remanet. Cætera metalla in solutione reagentibus propriis deteguntur postquam antimonium majori ex parte, addita magna aquæ copia, præcipitatum sit.

SULPHURETUM ARSENICI FLAVUM.

SULPHIDUM ARSENIOSUM.

Acidum sulpharseniosum. Sesquisulphuretum arsenici. Arsenicum sulphuratum citrinum. Auripigmentum.

Massam efficit amorpham, citrinam, partim aurantiacam nitidam, odore et sapore carentem. Calore avolat; liquore potassæ et ammoniæ causticæ solvitur. Flammæ tubi fermentarii expositum, odorem Allii et acidi sulphurosi spargit.

Sulphuretum arseniosum artificiale arsenico albo semper inquinatur, unde vis magis venenosa, quam quæ arsenico sulphurato nativo competit.

SULPHURETUM ARSENICI RUBRUM.

SULPHIDUM HYPO-ARSENIOSUM.

Sulphuretum subarseniosum. Protosulphuretum arsenici. Acidum hyposulpharseniosum. Realgar.

Adfertur in massis amorphis, aurantiaco aut fusco-rubris, nitentibus, inodoris ac insipidis. In cæteris characteribus arsenico sulphurato luteo convenit.

SULPHURETUM HYDRARGYRI RUBRUM.

SULPHURETUM HYDRARGYRICUM.

Cinnabaris.

Massa obscure rubra, texturæ fibrosæ, pulverem rubro-coccineum præbens, igne tota volatilis.

Ne sulphureto arsenici, minio aut oxydo ferri rubro adulteratum sit.

TAMARINDI, Fructus.

Tamarindus indica L. (Monadelphia Triandria L.; fam. Cæsalpineæ). Arbor Asiæ occidentalis, Ægypti et Indiæ orientalis.

Pulpa leguminum e fusco nigricans, fibris lignosis ac seminibus subrotundis, compressis, duris, spadiceis, splendidis permixta, saporis acidi vinosi grati. Eligatur recens, tenax, spissa, saporis acrioris cum seminibus splendidibus. Semina e pulpa sub usu separanda sunt.

Cave ne pulpa Tamarindorum cupro sit inquinata, quod, notissimo modo, in solutione aquosa, lamina ferrea lucida facile dignoscitur.

TANACETUM, Herba, Flores.

Tanacetum vulgare L. (Syngenesia Polygamia superflua, L.; fam. Compositæ). Planta perennis, indigena, ad agros et ad fossas frequens.

Folia in caule erecto, tereti, striato, ramoso bipinnata, pinnis oblongis, incis, serratis, læte viridibus, in superiori superficie punctatis, glabris, odoris fortis balsamici, subcamphoracei, saporis amari, aromatici.

Flores in corymbum terminalem congesti, compositi, semi-globosi, aurei, flosculis disci tubulosis quinquefidis, radii trifidis, odoris foliorum minus ingrati, saporis paris, magis aromatici.

TARAXACUM, Herba, Radix.

Leontodon taraxacum L.; *Taraxacum dens-leonis* Desf. (Syngenesia Polygamia æqualis L.; fam. Compositæ). Planta perennis in pratis et ad vias apud nos vulgaris.

Herba foliis radicalibus, in orbem congestis, elongatis, runcinatis, glabris, lobis acutis et dentatis, saporis herbacei, amari.

Radix, e plantis annosioribus colligenda, cylindrico-fusififormis, superne digitum crassa, elongata, sæpe multiceps, radicellis undique obsessa, recens extus e flavo fusca, intus alba, carnosa, lactescens, odoris fere nullius, saporis e dulci amaricantis.

BI-TARTRAS POTASSÆ.

BI-TARTRAS KALICUS.

Cremor tartari.

$\text{KO,HO,C}^8\text{H}^4\text{O}^{10}$.

Occurrit plerumque in crystallis imperfecte formati, duris, fragilibus, albis, saporis acerbo-acidi. Cave ne cupro sit inquinatum.

TILIA, Flores cum bracteis.

Tilia Europæa L. (Polyandria Monogynia L.; fam. Tiliaceæ). Arbor indigena.

Flores, bracteæ solitariæ sublanceolatæ inhærentes, parvi, ex albedo viridescentes, pentapetali, recentes odoris suavis, leniter aromatici, siccati prope inodori, saporis debilis, submucilaginosi. Colligantur una cum bracteis et in vitris clausis servantur.

THYMUS, Herba florens.

Thymus vulgaris L. (Didynamia Gymnospermia L.; fam. Labiatæ). Planta perennis subfrutescens Europæ meridionalis, in hortis apud nos culta.

Folia in caule erecto, ramoso, tenui, fere cylindrico opposita, exigua, brevissime petiolata, ovato-oblonga, margine revoluta, glabra, subtus albedo-grisea, utrinque punctata, floribus verticillatis, spicatis, albis aut ex albedo purpureis, saporis odorisque aromatici, balsamici, grati.

TIGLIUM, Semen, Oleum.

Croton tiglium L. (Monœcia polyandria L.; fam. Euphorbiaceæ). Frutex Indiæ orientalis, inprimis Malabariæ, insularum Moluccarum et Javæ.

Semina ovoidea, uno latere magis convexa, lævia, sub cortice fragili nucleum pingue, griseo-flavescens, bipartibile includentia, saporis acerrimi, caustici, nauseosi, faucibus diu adhærentis.

Oleum e seminibus decorticatis et expressione in India orientali paratum, pingue, flavescens vel fuscum, sapore acerrimo.

TORMENTILLA, Radix.

Tormentilla erecta L.; *Potentilla tormentilla* Schrank. (Icosandria Monogynia L.; fam. Rosaceæ). Planta perennis in Europæ borealis et temperatæ locis aridis crescens.

Radix teres, superne 2 ad 5 centim. crassa, 6 circiter centim. longa, tuberosa, nodosa, fibris copiosis, longis, rigidis obsessa, externe rubrofusca, interne ex brunneo rubra vel rubella, solida, cellulosa, inodora, saporis valde adstringentis.

TRIFOLIUM FIBRINUM, Herba.

Menyanthes trifoliata L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Gentianæ). Planta paludosa, perennis, indigena.

Herba, caule repente, articulato, ramoso, foliis alternis, longe petiolatis, basi vaginantibus, ternatis, foliolis ovatis, glabris, obtusis, margine undulatis, læte viridibus, odoris fere nullius, saporis peramari.

TUTIA s. TUTHIA.

Oxydum zinci cinereum.

In crustis prostat concavis vel convolutis, fusco-cinereis, fragilibus, insipidis ac inodoris.

UVA URSI, Folia.

Arbutus uva Ursi L.; *Arctostaphylos uva Ursi* Kunth. (Decandria Monogynia L.; fam. Ericinæ). Frutex in locis arenosis Germaniæ et Europeæ borealis crescens.

Folia parva, obovata, breve petiolata, duriuscula, basi angustiora, integerrima, glabra, ut plurimum margine subrevoluta, supra saturate viridia, subtus pallidiora et venuloso-subrugosa, odoris debilis, saporis amari, adstringentis.

Ne confundantur eum foliis Vaccinii vitis Ideæ, margine parum revolutis et pagina inferiore punctis fuscis aut nigricantibus, notatis.

VALERIANA, Radix.

Valeriana officinalis L. (Triandria Monogynia L.; fam. Valerianæ). Planta perennis, indigena.

Radix (Rhizoma) parva, brevis, subrotunda vel oblonga, tuberculata, undique radicellis obsita capillari-fibrillosis, tenacibus, extus e fusco cinereis, intus albidis, subcarnosis, odoris graveolentis, subnauseosi, saporis acris, amari. Colligenda est in locis montosis siccis, et siccata in vasis clausis servetur.

VANILLA, Fructus.

Epidendron vanilla L.; *Vanilla aromatica* Schw. (Gynandria Monogynia L.; fam. Orchideæ). Planta parasitica scandens America meridionalis, præcipue in Mexico culta.

Capsulæ siliquiformes, 18 ad 20 centim. longæ, calami scriptorii majoris crassæ, lineares, versus pedunculum et apicem attenuatæ, longitudinaliter flexuoso-striatæ et sulcatæ, tactu pingues, splendoris oleosi, coloris ex atro fusci, intus pulpam pinguem, rufescentem ac semina minima, subrotunda, nigra, splendida, continentes, odoris fragrantissimi, benzoïni, saporis grate aromatici.

Eligendæ sunt siliquæ crassiusculæ, pingues, crystallulis acicularibus inspersæ, fragrantissimæ. Rejiciantur mucidæ aut saporis acidi.

Serventur in vitris obturatis.

VERBASCUM, Folia, Flores.

Verbascum thapsus L.; *Verbascum thapsiforme* Schrad. (Pentandria Monogynia L.; fam. Scrophularinæ). Planta biennis, indigena, in locis incultis frequens.

Herba, caule simplici, erecto, lanuginoso, foliis alternis, decurrentibus, magnis, ovato-lanceolatis, obsolete dentatis, mollibus, ex griseo viridibus, utrinque tomentosis, inferioribus petiolatis, saporis mucilaginosi.

Flores, racemum magnum, terminalem, plus minus densum formantes, corollis rotatis, monophyllis, quinquefidis, luteis, odoris rosacei debilis, saporis mucilaginosi, visciduli. Colligantur cælo sereno et siccati servantur in vasis clausis.

VERONICA BECCABUNGA, Herba recens.

Veronica beccabunga L. (Diandria Monogynia L.; fam. Scrophularinæ). Planta perennis, indigena, ad fossas et in locis udis obvia.

Herba in caule herbaceo, terete, ramoso, procumbente, folia præbens opposita, plana, oblongo-ovata, obtuse crenata, glabra, nitentia, carnosa, mollia; flores spicati, racemosi, pedicellati, violacei. Tota planta vix odorata, saporis amaricantis, adstringentis.

VERONICA OFFICINALIS, Herba florens.

Veronica officinalis L. (Diandria Monogynia L.; fam. Scrophularinæ). Planta perennis, indigena, ad vias et in pascuis frequens.

Herba, caule tereti, subsimplici, geniculato, pubescente, inferne nonnunquam radicante; foliis ad genicula oppositis, ovatis, obtusis, basi attenuatis, serratis, mollibus, pubescentibus, dilute viridibus; floribus spicatis, pedunculatis, corolla rotata, cærulea, interdum rutila aut albida, venis obscurioribus percursa. Planta recens odoris balsamici debilis, saporis amaricantis, subadstringentis.

VIOLA ODORATA, Flores.

Viola odorata L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Violariæ). Planta perennis silvatica, in hortis frequenter culta.

Flores in pedunculis radicalibus obovati, corollis quinquepetalis, irregularibus, petalis intense cæruleis, odoris proprii, gratissimi, saporis mucilaginei, subamaricantis.

Colligantur ineunte vere et siccati in vasis clausis, loco obscuro, servantur.

VIOLA TRICOLOR, Herba florens.

Viola tricolor L. (Pentandria Monogynia L.; fam. Violariæ). Planta annua et biennis in arvis et in hortis crescens.

Folia in caule triquetro diffuso, petiolata, ovato-oblonga, obtusa, inciso-crenata, stipulis laciniatis. Flores quinquepetali, corolla e violaceo, albo flavoque tricolore. Tota planta odoris herbacei, saporis mucilaginosi, subamari.

VISCUS s. VISCUM ALBUM.

Viscum Quercinum.

Viscum album L. (Diœcia Tetrandria L.; fam. Loranthæ). Fruticulus sempervirens parasiticus Fagi, Quercus aliarumque arborum.

Caulis e basi ramosus, dichotomus, ramulis articulatis, subnodosis, epidermide e viridi flavescente, una cum foliis oppositis, sessilibus, oblongis, obtusis, integerrimis, carnosis, nitidis, odoris debilis proprii, saporis glutinosi, fatui, subamaricantis. Flores terminales, sessiles, subterni ex flavo viridescentes.

Folia ante anthesin colligenda, in vitro clauso servantur.

WINTERA, Cortex.

Wintera aromatica Murr.; *Drymis Winteri* Forst. (Polyandria Polygynia L.; fam. Magnoliaceæ). Arbor freti Magellanici et insularum vicinarum.

Cortex in frustis adjectus convolutis, tubulosus, 14 ad 18 centim. longis valde crassis, compactis, duris, extus cinereis vel e rubro cinereis, tum glabris, tum rugosis, intus fibrosis, coloris cinnamomei vel nigricantis, odoris, sub tritu, grati, caryophyllacei, saporis aromatici, urentis, diu linguæ adhærentis.

Cortex Winteranus a cortice Canellæ albæ sua forma ac odore minus aromatico et amaro, satis discernitur.

ZEDOARIA, Radix.

Curcuma Zedoaria Rose.; *Amomum Zerumbet* Roxb. (Monandria Monogynia L.; fam. Scitamineæ). Planta perennis Indiæ orientalis.

Radix adlata jam in tuberibus subglobosis vel segmentis hemisphæricis, jam in frustis oblongis aut disciformibus, 3 ad 6 centim. longis, hinc planis, inde convexis, rugosis; ponderosa, extus dilute fusca, intus ex flavo rubella, cum punctis resinosis, odoris fragrantis, subcamphoracei, saporis acris, amaricantis.

ZINCUM.

Metallum ex albedo cærulescens, subtenax, fracturæ lamellosæ. Ignitum

sub aëris accessu flammam lucidissimam pallide virescentem concipit et in oxydum album mutatur, partim sub floccorum niveorum forma avolans.

Zincum purum in acido nitrico diluto penitus solvitur. Hæc solutio, ex affuso carbonate sodæ liquido, præcipitatum edat album; ne vero liquore ammonii caustici cærulescat, neve sedimentum ex addito sulphate sodæ deponat. Arsenicum Zincum inquinans methodo Marshiana facile detegitur.

ZINGIBER, Radix.

Zingiber officinale Rose.; *Amomum zingiber* L. (Monandria Monogynia L.; fam. Scitamineæ). Planta Indiæ orientalis et Africae occidentalis.

Radix venalis, epidermide resecta, in segmentis prostat 4 ad 5 centim. longis, complanatis, ponderosis, tuberoso-nodosis, extus flavescentibus vel pallide cinereis, intus ex rubro aut albido flavis, odoris grate camphoracei, saporis aromatici, fervidi.

COUSSO s. KOUSSO, Flores.

Brayera anthelmintica Kunth.; *Hagenia Abyssinica* Lam. (Dodecandria Monogynia L.; fam. Rosaceæ) Arbor Abyssiniæ, *Coussou* seu *Cabotz* vel *Cotz* dictus.

Planta dioica; floribus paniculatis; pedunculis villosis, bracteatis; bracteolis subrotundis, villosis, flori approximatis, calycis tubo villosa, limbo pentaphyllo, membranaceo, lutescenti, corolla minore purpurea.

Flores siccati sunt coloris luteo-cinerei, odoris debilis, odorem Sambuci referentis, saporis amari, tactu subpingues.

Calore non siccentur quum rediguntur in pulverem.

MATRICARIA, Herba.

Matricaria Parthenium L.; *Pyrethrum Parthenium* Dec. (Syngenesia Polygamia superflua L. fam. Compositæ). Planta perennis Germaniæ, in hortis sæpe culta.

Herba subflorida, glabra, foliis petiolatis, compositis, planis, foliolis ovatis, incisis, floribus radiatis, albis, corymbosis.